

மாநுதம்

சித்தியை - 2002

கலை இலக்கிய சங்கதை
இதழ் 01

20/-

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்

22

வவுனியா கலைஞர்க்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின்
 5 மீ ஆண்டு நிறைவை ஒட்டி வெளியிடப்படும்
**மாருதம் தீதும் நீண்ட நாட்கள் சிறப்புற விளங்க
 வாழ்த்துக்கேறாம்**

METO TRADERS

DEALERS IN:-
 ELECTRICAL GOODS & PLUMPING ITEMS

Regd No: 1837

Phone No: 024 - 22572

35A, Bus Stand,
 Shopping Complex,
 Station Road,
 Vavuniya.

மாருதம்
 சத்தினா - 2002 திதி 01

ஆசிரியர் குழு:

அகலாங்கள்

தந்தையா ஸ்ரீ காலைசான்

அச்சு:

மல்லிவீதன் பித்தின்ராஜ்

ஞாயிருப்பு, வவுனியா.

தொ.ஏஸ: 024 - 23143

வடிவமைப்பு:

க.நான்சன்

இலச்சினை:

ப. சிவானாய்

தொடர்புகட்டு:

ஸ்ராத்தை,

$\frac{395}{145}$ வைக்கார வீதி,

தூத்தைக்குளம்,

வவுனியா.

தொ.ஏஸ: 024 - 21310

வெளியீடு:

வவுனியா கலை இலக்கிய
 நண்பர்கள் வட்டம்.

உள்ளே
கட்டுரைகள்

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின்
 நான்கு மஹா கலை இலக்கியப்பணிகள்

சூழ்நிலைமுறைக்கான இசையும் நடனமும்
 முல்லைமலை வோ.கப்பிரமணியப்

சலுகை, சமய, கலை, இலக்கிய மட்டங்களில்
 பணியாற்றும் நீறுவனங்களின் சலுகை
 குப்பாடுகள் ஒரு மிழிப்புணர்வு உசாவல்

பியா.ந.சிங்கம்
 ஆர.சண்முகசுந்தரத்தின் “நாவும்மாள்” நாவல்
 விமர்சனக் குரைபு

ந.கீவந்திரன்
 ஜஞ்சு ஆண்களுக்குமொக்கையிற்புட்டு மஹம்
 வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்
 கலை. கொவந்திரன்

தமிழ்மொழியின் அடைமொழிகள்
 தமிழ்மொழி வகைங்கள்

மட்டத்தின் வீராதி பிழம் திருவர்
 முல்லைமலை வோ.கப்பிரமணியப்
 கலைஞர் என்.ர.அரசு

பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பிழம்
 கலை இலக்கிய வாரிகள் திருவர்
 கந்தையா பிழைசௌவன்

கவிதைகள்

கைகரச்சுக்காற்று
 ச. சுரீமகேஸ்வரன்

மஹக்காலை
 தெய்ம்

1595

வவுனியா
 வாழ்த்துக்கணிய

உங்களுடன்....

1997ம் ஆண்டு பெப்ரவரிமாத முழுநிலா

நாளன்றுதொடக்கப்பெற்ற வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் நீண்ட நாள் கனவு அதன் 5ஆவது வருட நிறைவில் நன்வாகிறது. கலைஇலக்கிய சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிட வேண்டும் என்ற நண்பர்களின் கோரிக்கையை ஒரு சீரிய அளவில் முன்னெடுக்கும் முயற்சியே இது

தமிழகத்திலும், சமுத்திலும் தரமான இலக்கிய சிறு சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில காலத்தால் எதிர் கொள்ள முடியாமல் தூங்கி விட்டன. மாருதம் மெல்லெனப் பாடும் தண்ணி போல கல்லையும் அரித்துச் செல்லும். வருடம் இருமுறை வெளியிடும் உத்தேசம் உண்டு.

வவுனியாவில் வாழும் கலை இலக்கிய நெஞ்சங்களின் படைப்புக்களுக்கு களம் கொடுப்பது இதன் முதற்பணி. எனவே இளைய தலைமுறையினருக்கு பிரத்தியேகமாக விடுக்கப்படும் வேண்டுகோள் இது. வாருங்கள் வந்து இணையுங்கள், இலக்கிய வாசிப்பினாடாக சமூகப் பிரக்கிணங்க பெற்று செயல் தளத்துக்கு நடைபயிலுங்கள் வாழ்வு ஒரு இனிமையான அனுபவம் ஆக இருக்கும்.

- ஆசிரியர்கள்-

ஜந்தாவது டைண்டில் வட்டம்

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் தனது ஜந்தாவது ஆண்டிலும் தனது கலை இலக்கிய நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்தது “அழக்கு கவிதைகள்;” பற்றி பேராசிரியர் சிவசேகரமும் (49) சிறுவர் இலக்கியம் பற்றி (51 & 58) அகளங்களும் திரு.க.ஸ்ரீகணேசனும் பாரதியார் கவிதைகள் பற்றி (53) திரு.செ.அழகரத் தினமும் (பீடாதிபதி, கல்வியியல் கல்லூரி) பண்டாரவன்னியன் பற்றி (55) மூல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியமும், திருக்குறுப் பற்றி திரு.ஐ.காமசேகரமும் (57) உரையாற்றினார். ஜம்பத்திரங்காந்தவுது நிகழ்வு நடிகள் திலகம் சிவாஜிகணேசனின் நினைவாக பாடசாலை மேடையேற்றங்களுடன் இடம்பெற்றது. வட்டத்தின் வெளியிடுகளான செல்லையா குமாரசாமியின் கூடில்லாக்குஞ்சுகள் நாவலும், கனகரவி (இந்தமழையாதோ), கோகுல தால் (பாலைவனத்தில் ஒரு பனித்துளி) ஆகியோரின் கவிதைத் தொகுப்புகளும் சோ.ஜெயச்சந்திரவின் புகையிரதம் இசைநாடாவும் கந்தையா ஸ்ரீகணேசனின் நிதர்சனத்தின் புத்தர்கள் நாடக ஏழுத்தருக்களும் வெளியிடப்பட்டன. சமூகப் பிரங்கங்கள் கொண்ட கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளில் இளையதலைமுறையினரையும் வழிகாட்டிச் சொல்லும் வட்டத்தின் செயற்பாடுகளை ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்து ஒத்துழைக்கு சந்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தினருக்கு நன்றி கூறுவது இங்கு பொருத்தமானது.

4

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் நான்கு வருட கலை இலக்கியப் பணிகள்

-த. விஜயசேகரன்-

தனிமனிதனின் வளர்ச்சியென்பது வாழ்க்கையின் பல வடிவங்களில் பல படிக்கட்டுக்களாக அமைந்துள்ளது. இவ் வளர்ச்சியென்பது தனியே பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சிகளில் தங்கவில்லை இவற்றோடு சமூக அனுபவத் தெளிவுகளிலும் அது தங்கியுள்ளது. கலை இலக்கியங்களை பொறுத்தமட்டில் இவை ஒரு மனிதனின் வளர்ச்சியில் பாரிய பங்கு வகிக்கின்றது. கலை இலக்கியங்கள் தோற்றும் பெறவேண்டும் வளர்ச்சி பெறவேண்டும் என்பதில் நிறைய பேருக்கு ஆர்வம் உள்ளது. அந்த ஆர்வத்தை வெளிக் கொண்டு வருவதற்கு களங்களும் தளங்களும் பல வழிகளில் பல ஊடகங்களில் அமைத்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

வவுனியாவில் கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தை பொறுத்த மட்டில் (க.இ.ந.வ.) அது ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலும் பல்வேறுபட்ட நோக்கப்பாடுகள் இருக்கின்றன.

* ஆரம்ப கட்டத்தில் இருக்கும் அதாவது மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு சமாந்தரமாக ஓர் இலக்கிய அல்லது கலை ஆர்வத்தை தூண்டுவது அல்லது அவர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பது

* இலக்கிய தெளிவு தேவைப்படும் ஆர்வல் கஞ்சகு, அல்லது தேடல் நோக்கிச் செல்லும் இளம் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு ஓர் உந்து சக்தியாக விளங்குவது.

* கலை இலக்கியவாதிகள் தங்களின் கலை இலக்கியம் சம்பந்தமான ஓர் இரை மீட்டல்களுக்கு உறுதுணையாக அமைய உதவுது.

இது போன்ற பல்வேறுபட்ட நோக்கங்களுக்காகவென 1997ம் ஆண்டு பெற்று மாத முழுநிலா தினத்தில்(21.02.1997) 17 பேருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு வட்ட அமைப்பே இந்த க.இ.ந. வட்டம் ஆகும்.

வவுனியாவில் வாழ்ந்து வருகின்ற, இலக்கிய பணிகளில் ஈடுபெறுவர்களாகிய தமிழ்மணி அகளங்கள், வவுனியா தேசிய கல்லூரி விரிவுரையாளர் ந.இரவீந்திரன், வவுனியா வளாக ஆங்கில விரிவுரையாளர் க.ஸ்ரீகணேசன், வவுனியா தமிழ் மத்திய மகாவித்தியாலய ஆசிரியர் ஜ.கந்திரமாசசேகரன், மற்றும் I.B.C நிருப் கனக ரவீந்திரன், கா. கணபதிபிள்ளை போன்றோரின் உந்துதலுடன் வவுனியாவில் வாழும் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள்,

5

பல்கலைக்கழக வளாக, கல்வியற் கல்லூரி, பாடசாலை மாணவர்களும் இணைந்து கொண்டனர். இவ்வாறு யாரும் கருத்துக்களை தடையின்றி பரிமாறுவதும் என்ற நோக்கோடு இந்த முழுநிலா தினக் கருத்தாடல் நிகழ்வினை ஆயும்பித்திருந்தனர்.

க.இ.ந. வட்டம் அறம்பிக்கப்பட்டு இன்று 4 ஆண்டுகள் கடந்து 47 நிகழ்வுகளை பல்வேறு கருப்பொருள்களின் கீழ் நடாத்தப்பட்டுள்ளது. சங்க கால இலக்கியம், சங்கமருவிய காலம், பல்லவர் காலம், சோழர் காலம், விஜய நாயக்கர் காலம், என காலங்களின் அடிப்படையிலும் மறுபுறத்தே முற்போக்கு எழுத்தாளர்களது சிறுகதைப் பங்களிப்பு, புதுக்கவிதை, தமிழில் சிறுகதை வளர்ச்சி, ஈழத்து நாவல் இலக்கியம் என இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய கருத்தாடல்களும், வவுனியாவில் பட்டிமண்டப அரங்கு, ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தில் வன்னி இலக்கியங்களின் பங்களிப்புக்கள், வன்னிப் பண்பாட்டு பகைப்புலத்தில் வன்னியூர் கவிராயின் பங்களிப்பு, பாரதிதாசன் கவிதைகளும் அரசியலும், பாரதியார் பாடல்கள், 20ம் நூற்றாண்டில் ஈழத் தமிழ் கவிதையும் அது ஏற்படுத்திய தாக்கமும் போன்ற பிரதேச, கால இலக்கிய பங்களிப்புகள் பற்றி ஆராயப்பட்டு கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

இவற்றோடு மட்டுமல்லாமல் காலத்திற்கு காலம் வெளியிடப்படும் நூல்கள், சமீரிஷைகளின் அறிமுகமும் கருத்தாடல்களும் ஒடம் பெற்று வந்துள்ளன. க. ஸ்ரீகணேசனின் “யாழ்ப்பாண தமிழ் நாடக அரங்கு”, ந. இரவீந்திரனின் “பின் நவீனத்துவமும் அழகியலும்” ச.அருளானந்தத்தின் “கடவும் காவிரியும்”, தாமரைச் செல்லியின் “ஒரு மழைக்கால இரவு”, ந. இரவீந்திரனின் “கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாசாரம்” தமிழ்மனி அகாங்களின் “இலக்கிய சரம்” வவுனியா வளாக கலை கலாசார மன்றத்தின் “தடம்” முதலாவது கவடு, கவிஞர் ச. வில்வரட்னத்தின் “நெற்றிமண்” திருமலை க. தேவகடாடசத்தின் “குருதி மன்”, தரமினியின் “உணர்வுக் கலசம்”, மாநிலாவின் “பூபாளத்துப் பூக்கள்”, சோ.ஜெயச்சந்திரனின் “இருட்டு ஓளி”, சுதாகரின் “நிலம்”, அருணா செல்லத்துறையின் “நூக்கலைக்களும் இலங்கையில் தொலைக்காட்சியும்” நாலும், விந்தனின் இதயதரிசனம்” தொலைக்காட்சி நாடகமும் கனகரவியின் “விடுதலைக்காய்” நாலும் கருத்தாடலுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

க.இ.ந. வட்டத்தில் பாடசாலை, பல்கலைக்கழக, மாணவர்களும் இணைந்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்களுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய பாடவிதானங்களில் உள்ளடக்கப்பட்ட சில நாவல்கள், சிறுகதைகள் கருத்தாடல்களுக்காக எடுக்கப்பட்டன. அந்த வகையில் “நாகம்மாள்”, “கனகங்பரம்” “பாந்தகஞ்சி”, “கானல்”, “கமலாம்பாள் சரிதம்”, “தவப்பயன்” என்பன அடங்கும்.

இவ்வாறு க.இ.ந. வட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்காக அதனது கருத்தாடல் தொடரின் எட்டாவது நிகழ்வில் அமைப்புக்கும் என ஒரு குழு உருவாக்கப்பட்டது. அதில் திரு கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்கள் செயலாளராகவும், தமிழ்மனி அகாங்கள், திரு. ந. இரவீந்திரன், திரு.க.இரவீந்திரன்,

(கனகரவி) செல்வி.ச.யோகேஸ் வரி, (தந் பொழுது இல்லை) திரு.ஐ.கதீராமசேகரன் இவர்களோடு பின்னால் திருத்திலையேசேகரன், திரு.கறணேஸ் என்போரும் தெரிவிசெய்யப்பட்டனர்

“கல்வி கற்றிருக்கின் செமியாக்குனமே விமர்சனங்கள்” என அண்மையில் எஸ்பொன்னுத்துரை (எஸ்பொ) அவர்கள் ஒரு பேட்டிபின் போது குறிப்பிட்டிருந்தார். விமர்சனங்கள் செய்வது தொட்பாக பல கருத்து முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்ற பொழுதிலும் விமர்சனம் என்பது ஒருவரது திறமைகளை மட்டம் தட்கக் கூடாது எனவும் அது அவ்விலக்கியவாதியை அல்லது எழுத்தாளனை ஊக்குவிப்பதாக அமைய வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டு வருகின்றது. திரு.எஸ்.பொ வின் கருத்துப் போலவே க.இ.ந. வட்டத்திற்கும் பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்தன. க.இ.ந. வட்டத்தின் 46வது நிகழ்வாக ‘சமூக, சமய, கலை, இலக்கிய மட்டங்களில் பணியாற்றும் நிறுவனங்களின் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் சம்பந்தமான ஒரு விழிப்புணர்வு உசாவல்’ நடைபெற்ற பொழுது - அங்கே வவுனியா மாவட்டத்தில் சிறுவர்களின் பிச்சை எடுத்தல், மற்றும் சிறுவர் துவஷ்பிரயோகம், சிறுவரை வேலைக்கமர்த்தல், போன்ற காரண காரியங்கள், அதன் விளைவுகள் சம்பந்தமான கருத்தாடல் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பொழுதும் இது வேலையற்றவர்களின் பொழுதுபோக்குக்காக கூட்டப்படும் கூட்டம் என்ற கருத்தும் அங்கு முன்வைக்கப்பட்ட போதும் அதற்கு பதிலாக க.இ.ந. வட்டம் என் இவ்வாறான கருத்தாடல் நிகழ்வுகளை நடத்தி வருகின்றது என விளக்கமும் அளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக பல சமூக, கலை, கலாசார, வளர்ச்சிக்கான பங்களாக்களாக கடந்த நான்கு வருடாக குறித் தடம் செயற்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறாக பல நிகழ்வுகளும் நடைபெறுவதற்கு வவுனியா சுத்தானந்தா இந்து இளைஞர் சங்கம் பெரும் பங்காற்றியிட்டது. இவர்களுடன் வவுனியா நகரசபை, வவுனியா வளாகம் மற்றும் பாடசாலைகளும் (எமது கருத்தாடல் நிகழ்வுகளில் ஒன்று கிராமிய மட்டத்தில் வ/புந்தோட்டம் மகா வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றது) தமது பங்களிப்பை செய்து வருகின்றன.

தற்போது கலைச் செயற்பாடுகளுக்கு களங்கள் மிக அரிதாக காணப்படுவதனால் கருத்தாடல்களின் இணை நிகழ்ச்சியாக கடந்த ஒரு வருடாக கலை நிகழ்வுகளும் இடம் பெற்று வருகின்றன. இசை நிகழ்வு, நாடகம், நடன நிகழ்வு போன்ற நிகழ்வுகள் கருத்தாடலின் முன் முப்பது நிமிடங்கள் மேடையை அலங்கரிக்கின்றன.

ஆக மொத்தம் எமக்கு தெரிந்தவற்றை மற்றவர்களுக்கு தெரியப்படுத்தியும் ஏனையவர்களிடமிருந்து எமக்கு தெரியாதவற்றை தெரிந்து கொள்ளும் ஒரு பக்காவாகவும் இக் கருத்தாடல் நிகழ்வுகள் அமைந்து வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(தெரிவிசெய்யப்பட்ட பகுதி தினக்குரவில் வவுனியானது) (07.04.01)

ஸம்தமிழருக்கான இசையும் நடனமும்

ரூஸ்ஸைவர் வே.சுப்பிரமணியம்.

இன்று இலங்கையில் தமிழ்தேசியம் பற்றி பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. பெரும்பான்மை இனத்துடன் சிறுபான்மை இனம் சங்கமமாகித் தமது தனித்தன்மையை இழக்க வேண்டும் என்று தேசிய ஒருமைப்பாடு பேசிய மேதாவிகள் கூட இன்று தமிழ்த் தேசியம் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். தேசியில்லாமல் தேசியமா? தமிழருக்கென ஈழத்தில் பாரம்பரியத் தாயகம் உண்டு என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். ஒரு தேசிய இனத்தின் அடையாளமாக மொழிமாத்திரமன்றி ஏனைய பண்பாட்டம்சங்களும் திகழ்கின்றன. இலக்கியம், சமயம், இசை, நடனம், காத்து, ஓவியம், சிறப்பம், போன்ற பண்பாட்டம்சங்கள் முக்கியமானவை. தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்களில்லாமல் ஒரு தேசிய இனம் இருக்க முடியாது.

இலங்கை, இந்திய உபகண்டத்திற்கு குறிப்பாகத் தமிழகத்திற்கு அண்மையில் இருக்கிறது. பெளத்தீரியில் பரிந்திருக்கும் இருநாடுகளிலும் கிறிஸ்தவுக்கு மற்பட்டகாலந் தொடக்கமாகத் தமிழ்மக்கள் வாழ்கின்றனர். இந்தியாவிற்கு அண்மையில் இருப்பதனாலும் அரசியல் பண்பாட்டுத் தொட்டுகளாலும் தமிழகத்தின் பண்பாட்டுத்தாக்கம் இலங்கை மக்களில் படியத்தான் செய்யும். அதே வேளையில் இலங்கைக்கே ஏற்று தனித்தன்மைகளும் இல்லாமல் போகாது.

ஸம்திற்குத் தமிழகத்தைவிட வித்தியாசமான சமூக அமைப்புக்கள் உண்டு, வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறை உண்டு, வித்தியாசமான உலகப் பார்வை உண்டு. இவ்வாறு பல்வேறு விடயங்களில் வேறுபாடுகள் உணர்ப்படுகின்றன. தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் ஒரே மொழியான தமிழ்மொழியைப் பேசுவார்கள் இருந்தாலும் பேசப்படுகின்ற முறையில் வித்தியாசமுண்டு. சிந்தனையிலும் உள்போக்கிலும் வேறுபாடுகள் உண்டு. இலக்கியம் சமுதாயத்தின் விளைபொருளாக இருப்பதால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், தமிழகத் தமிழ் இலக்கியத்தை விட வேறுபட்ட வித்தில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. தற்போது பல்கலைக்கழகங்களிலும் உயர் வகுப்புக்களிலும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சில குறைபாடுகள் இருந்தபோதும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நால்கள் தோன்றிவிட்டன.

ஸம்தில் தமிழகத்தை விட வேறுபட்டவித்தில் அமைந்த நாட்டுக் கூத்துக்களும் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளன. வடமோடி, தென்மோடி, மூல்லைமோடி, விலாசம், சிந்தநடைக்கூத்து, எனப் பலவகையான கூத்துக்கள் ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, மன்னார், மூல்லைத்தீவு, முதலான இடங்களில் ஆய்வுகின்றன. இவைகள் ஈழத்துக்கேயிய தனியான பண்புகளை உடையன.

ஆனால் ஈழத்தமிழருக்கென தனியான, தமிழகத்திலிருந்து வேறுபட்ட இசை, நடன மரபு உண்டா என்பது தற்போதைய விளாவாகும். இங்குள்ள தமிழர்கள் கர்நாடக இசையையே தமது இசையாகக் கொள்கின்றனர். அதனையே பயில்கின்றனர். இசைக் கச்சேரிகளிலும் கர்நாடக இசையே இடம்பெறுகின்றது இதைப்போலவே பரதநாட்டியத்தையே தமது நடனமாகக் கருதுகின்றனர். ஆனால் இவை தமிழகத்திற்குரியவை. ஈழத்தவர் தமிழ்நாட்டிற்குச் சென்று இவற்றைப் பயின்று வந்தனர். இவற்றையே இலங்கையிலும் பரவலாகப் பயிற்றுகின்றனர்.

சர்வதேச அரங்கில், நடைபெறும் விழாவிற்கு ஈழத்து இசை, நடனம் எனக் கர்நாடக சங்கீதத்தையும், பரதநாட்டியத்தையும் கொண்டு போக முடியுமா? கொண்டு சென்றாலும் அவை ஈழத்தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா?

எனவே ஈழத்துத் தமிழ்தேசிய இனத்துக்கான இசை, நடன மரபுகள் உருவாக்கப்பட வேண்டியது அவசியம். சிங்களமக்கள் தமக்கென இசை, நடன மரபுகளை உருவாக்கியுள்ளனர். தமிழகச் சஞ்சிகைகள் இலங்கையை அடையாளப்படுத்த கண்டிய நடனத்தையும், தலதாமாளிகையையும் இளநீர் விற்கும் கன்னியரையும் படம் போடுகின்றனர்.

�ழத்திற்கான இசையை நாம் புதிதாக உருவாக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏற்கனவே எம்பிடத்தில் எமக்கான இசை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த இசை நாட்டார் பாடலுடனும், நாட்டுக்கூத்துக்களுடனும் இணைந்திருக்கின்றது. இவற்றைப் பேணவிந்தோர் கல்வி அறிவு குறைந்த சாதாரணமக்கள் ஆக இருந்ததால் இவை தாசு படிந்துள்ளன. இசைவிழுப்பன் இவற்றைப் பிரித்துகூட்டு ஸ்வரப்படுத்தி எமக்கான இசையை உருவாக்கலாம். நாட்டுக்கூத்துகளிலும், சிந்து நடைக்கூத்திலும், நாட்டார் பாடல்களிலும் பலவித இசைவிகற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. கர்நாடக சங்கீதம் கூட நாட்டார் இசையிலிருந்து உற்பத்தியானதுதான். அதைப்போலவே நமக்கான இசையை நாம் உருவாக்கலாம்.

ஸம்தமிழரின் இசைமரபு ஆராய்ச்சி தொடங்கப்பட வேண்டிய இடம் கிராமப்புறமேயாகும். பரம்பரை பரம்பரையாகத் தனித்துவமான முறையிலே நாலீன் நாககீகக் கலப்புறம் முறையில் வாழ்ந்து வரும் கிராமிய மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் தாய இசைவடிவமே நாட்டார் இசையாகும். இவற்றை ஒலிநாடவில் பதிவு செய்து பாதுகாக்கும் முயற்சியை அறிஞர் சிலர் மேற்கொண்டுள்ளனர் ஆனால் நாட்டார் இசையிலிருந்து ஈழத்துக்கான இசைவடித்தை உருவாக்க எவரும் முயற்றதாகத் தெரியவில்லை.

பூர்வீக மக்களின் கலைகளில், முதலில் அவர்களது இசையும் நடனமும் முதன்மை பெறுகின்றன. தொடக்க காலத்தில் இவ்விருக்கலைகளுமே மக்களது வாழ்க்கைப் பின்னணியில் இன்றியமையாத பயன்பாட்டு முக்கியத்துவம் பெற்றனவாக அமைந்தன. இவ்வகையான ஆட்டங்களில் ஒன்றே, தமிழ்மக்கள் வாழ்க்கையில் சமய பின்னணியில் இடம்பெறும் கரக ஆட்டம் ஆகும். இது இசையும் நடனமும் கலந்துதொரு கலையாகும்.

நாட்டுக் கூத்துக்களான அலங்கார ரூபன் நாடகம், வாளாபீமன் நாடகம், இராமநாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், வெடியரசன் நாடகம், வீரகுமார நாடகம்,

பப்பிரவாக நாடகம், குரசம்மாரம், கோவலன் கூத்து, குருகேந்திரன் போர், என்றிக் ஸம்பாதோ நாடகம், குசேலநாடகம் முதலானவற்றில் பல்வேறு விதமான ஆட்டங்கள் இடம்பெறுவதைக்காணலாம். இந்த ஆட்டங்களுக்குரிய தாள்க்கட்டுகள் அண்ணாவிமாரின் வாயிலாகவே கேட்டறியத்தக்கன.

நாட்டுக் கூத் துக்களில் பயின்றுவரும் ஆட்டமுறைகளில் முக்கியமானவற்றைப் பிரித்தெடுத்து நமக்குரிய நடனத்தை உருவாக்கலாம் மூல்லை மோடியில் அமைந்த கோவலன் கூத்தில் இடம் பெறும் வஞ்சிப்பத்தன் ஆட்டம், ஆட்டநுணுக்கங்கள் நிறைந்த விழுவிறுப்பான் ஆட்டமாகும். இதைப் போலவே மாதோட்டப்பாங்கு, யாழ்ப்பாணப் பாங்கு கூத்துக்களிலும் பல்விதமான ஆட்ட முறைகளைக் காணலாம். நாட்டுக்கூத்துகளில் இடம்பெறும் கட்டியகாரன் ஆட்டம் வெவ்வேறு கூத்துக்களில் வெவ்வேறு முறையில் அமைந்துள்ளது.

இவை அனைத்தையும் கூந்து நோக்கி சிலவகை ஆட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை மெருகேற்றி எமக்கான நடனத்தை உருவாக்கலாம். இதனைக் கெய்யக்கூடியவர்கள் நடன விற்பனைகளோ.

எனவே ஈழத்தமிழருக்கான இசை நடன மரபுகளை உருவாக்க வேண்டியது இன்றைய நிலையில் மிகவும் அவசரமும் அவசியமானதுமான பணியாகும். இசை நடனத்துடன் தொடர்புடையோர் இத்துறையில் முயல்வார்களாக.

வாவகாசிக்காற்று

வாவகாசியும் வந்தது
முசுகின்றது காற்று - அங்கித்
தாவுகின்றது மன்னை
முடுகின்றோம் கண்ணை
முரிகின்றது வாழைகள் - கூடவே
மரங்களும்
காற்றின் கலவயாட்டத்தினால் - எங்கள்
வீட்டின் அடிவளவில் நின்ற
பளை மாழும், கலை ஆடிக்களைத்து
பிலாக்காய்க்காற்று
முறந்து விழுந்துள்ளது
காற்றின் வருட்டும்
பலப்பழத்தின் இனிமழுங் - எம்
உடனையும் வயிற்றுறும்
நிறைத்துள்ளது
க. சீர்மகேஸ்வரன்

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் கருத்தாடல் நிகழ்வு - 46

சமூக, சமய, கலை, இலக்கிய மட்டங்களில் பணியாற்றும் நிறுவனங்களின் சமூகக் கடப்பாடுகள் - ஒரு விழிப்புணாவு உசாவல்

கருத்துரை : சமூக பொருளாதார குழல் அபிவிருத்தியாளர்கள் சார்பாக (Socio Economic and environmental Developers;- Seeds) - பொ.ந.சிங்கம்

உலகின் அதிநிவீன தொழில்நுட்ப மற்றும், பொருளாதார, சமூக வளர்ச்சிகளின் மத்தியிலும் வறுமை, போர் என்பவற்றின் கோரக் கரங்களிற்குள் சிக்குண்டிருக்கும் மக்களின் அவை ஓலங்கள் ஓய்ந்தாடில்லை. குறிப்பாக மூன்றாம் உலக நாடுகள் என அழைக்கப்படுகின்ற அனைத்து நாடுகளிலுமே இந் நிலைமையை கண்கூடாகக் காண்க்கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வகையில் இலங்கையிலும் வறுமை என்பது நிரந்தரப் பிரச்சினையாக இருந்துவர அதன் மேலாக அன்மைக்காலத்தில் போரின் பேரிடகள் மக்களின் ஒருபகுதியினரை விபரிக்க முடியாத பேராபத்துக்குள் தள்ளியுள்ளமை யாவரும் அறிந்ததே.

போரிக்கான நியாயப்பாடுகளிற்கப்பால் மக்கள் எதிர்நோக்கிய, எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற இறுப்புகள், இன்னல்கள், தொடரும் விளைவுகள் என்பன கருத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியவையாகவுள்ளன. போரில் ஈடுபட்டுள்ள தரப்புகளில் ஏற்பட்ட சூட்டுமொத்த மரணங்களை விட சாதாரண பொது மக்களின் மரணங்கள் பல மடங்கு அதிகமாகும்.

இதனால் கணவளை இழந்த மனைவிகளினதும், மனைவியை இழந்த கணவர்களினதும், பெற்றோரைச் சுற்றுத்தாரை இழந்து “அநாதைகார்” எனப்பட்டம் சூட்டப்பட்ட குழந்தைகளினதும் அவலக் கதைகள் இங்கு புதியவை அல்ல.

தமது வாழிடங்களையும் பல பரம்பரைகளாக முயற்று சிறுகச் சிறுக சேர்த்து வைத்திருந்த சொத்துக்களையும் போரினால் பறிகொடுத்து, ஏதிலிகளாக்கப்பட்டு “அகதிகள்” எனப் பட்டம் குட்டப்பட்டு, சொந்த மன்னை விட்டும், சொந்தமண்ணிலையும் அலைந்து திரியும் அவலமும், முகாம்கள் எனப்படும் சிறைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டு மனிதம் நசக்கப்படும் காட்சிகளும் இங்கு பழக்கப்பட்டுப் போன்றை.

பெற்றோரின் ஆதரவில் பள்ளி சென்று துள்ளித் திரியவேண்டிய குழந்தைகள் குடும்பத்தலைவர்களாக, குடும்பச் சமைகளைத் தாங்கி வீடு வீடாக போத்தல் சேகரித்தும், புதிய எஜானர்களிடம் மிகக் குறைந்த ஊதியத்திற்கு தொழில் செய்தும், பிழைப்பு நடாத்துவதுடன், அவர்களே பின் கசிப்பு. பீச் போன்றவற்றிற்கும் அடிமையாகி கீழ் நிலையான வாழ்முறைக்குள் தள்ளப்பட்ட நிலைமைகளையும் இங்கு சாதாரணமாகக் காணமுடிகின்றது.

முகாம்களுக்குள் 10 x 10 அடி வாழ்விடங்களுக்குள் ஆரம்பிக்கும் 11

ஒழுக்க ரீதியான பிரச்சினைகள் எம் விழுமியங்களையும், சமூகத் தனித்துவங்களையும் உடைத்து விபச்சார நிலையங்களைத் தோற்றுவிக்கும் அளவுக்கு தினச மாறி செல்லும் நிலை மிக அவலமானது.

இவை தவிர உறுப்புக்களை இழந்து அங்கவினாக்கள் ஆகியவர்களதும், இழப்புக்களால் மன்றோயாளிகளாகக்கப்பட்டவர்களதும், காரணம் தெரியாமல் சிறைகளில் விழிப்புதாங்கிக் கிடப்பவர்களதும் கதைகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் தனித்தனியே இருக்கின்றன.

இவை அனைத்தும் மனித வாழ்வியலுக்கான அடிப்படைக் கட்டமைப்பைக் குலைத்தது மட்டுமன்றி வாழ் வாதாரங்களையும் மனிதத்துவத்திற்கான அடையாளங்களையும் கூட சுவடற அழித்துள்ளன. மக்களின் பெரும் பகுதி மீள் நிமிர முடியாதளவிற்கு பலவினப்படுத்தப்பட்டு வாழ்வை சமூக அமைப்பை மீளக் கட்டியெழுப்புவதற்கான சொற்ப நம்பிக்கையையும் இழந்து திக்குத் தெரியாத, இலக்கற்ற அகதிச் சமூகமாக நடுத்தருவில் நிற்கின்றது என்பதே இன்றைய கசப்பான உண்மை.

மேற்சொன்ன நிலையில் மக்களிற்கு நம்பிக்கையூட்டி, அவர்கள் தமது புதிய வாழ்வை, அன்றை பழைய வாழ்வை மீளக் கட்டமைத்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான அடிப்படை வலுவினையும் கொடுத்து அவர்களுடாக சமூக அமைப்பை மீளக் கட்டியெழுப்புவதற்கான அடித்தளத்தினையும் இடவேண்டிய அவசியம் இருப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

இங்கு ஓர் முக்கிய கேள்வி எழுகின்றது

மக்களிற்கு நம்பிக்கையூட்டி வலுவுட்ட முன் வருபவர்களும் அதற்கான சக்தி, தகுதி உள்ளவர்களும் யார்?

இவ்விடத்தில் சர்வதேச உள்ளர் தொண்டர் நிறுவனங்கள், ஏனைய சமய, கலை, இலக்கிய சமூக நிறுவனங்கள் என்பவற்றைக் கருத்தில் எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. ஏனெனில் இவை சமூக அமைப்பை மீளக் கட்டியெழுப்பும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள திறன் உடையவையாக இருக்கின்றன என்பதுடன் தற்போதைய நிலையில் சர்வதேச ரீதியான அங்கொரத்தைப் பெற்றவையாகவும் இவ் அமைப்புக்களை அடையாளம் காண முடிகின்றது.

வவுனியா மாவட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்ப்போமாயின் இந் நிறுவனங்கள் பல்வேறு இலக்குகளுடனான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதைக் காணமுடிகின்றது. இவை விவசாயம், கைத்தொழில், மீள் குடியேற்றமும் உட்கட்டுமானமும் நீர், மலசலக்டம், சமூக உட்கட்டுமானம் (கல்வி, சுகாதாரம், சமூக நலம், கலைகளாசார சேவைகள், விசேட தேவைகளிற்குள்ளானோருக்கான சேவைகள், உள்ளியல் தொடர்பான சேவைகள்) ஆகிய துணைகளில் இவற்றின் அபிவிருத்தி நோக்கிய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பணியில் பல நாறுபேரை உள்ளடக்கிய உள்ளாட்டு வெளிநாட்டு மனிதவளத்தையும், பல்வேறு வகையான பெளதீக வளங்களையும் மிக வலுவான நிதி மூலகங்களையும், தம்மகத்தே கொண்டு பாரிய நிறுவன அமைப்புக்களாக இவை செயற்பட்டு வருகின்றன.

12

இவற்றை விட பல உள்ளூர் சமய கலை இலக்கிய சமூக அமைப்புக்கள் சமூக அபிவிருத்தி நோக்கிய பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களில் முதல்கூகளை மேற் கொள்வதைக் காண முடிகின்றது. அதற்கு உதாரணமாகப் பராமரிப்பை இழந்த அல்லது உறவுகளை இழந்த குழந்தைகள் வயோதிப்பர் போன்றோரை பராமரிப்பதற்காக இந் நிறுவனங்களால் உருவாக்கப்பட்ட பல திட்டங்கள் இன்று வளர்ந்து வருவதைக் கூறமுடியும். இவற்றுடன் எமது விழுமியங்கள் தகர்க்கப்படாமல் சமூக உணர்வைக்கட்டி வளர்ப்பதில் கலை இலக்கியப்பணிகளை ஆற்றுவோரின் பங்கும் மக்களைக் கூட்டாக இயங்கவைப்பதில் ஏனைய பல கிராம, சமூக அமைப்புக்களின் பங்கும் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருக்கின்றன.

இந் நிறுவனங்களின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்காக பல மில்லியன் கணக்கான ரூபாய்கள் வெளிநாட்டில் இருந்தும், அரசாங்கத்திடமிருந்தும், வேறு உள்ளூர் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் உட்பாய்ச்சப் படுகின்றன. இந் நிதிகள் மேற் சொல்லப்பட்ட நிறுவனங்களின் முகாமை நிர்வாகச் செலவுகளைத் தாண்டி, சமூக அபிவிருத்திப் பணிகளில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. அன்மையில் RRAN வெளிபிட்டுள்ள அறிக்கையின் படி இரண்டாயிரம் ஆண்டின் இரண்டாவது காலாண்டில் மட்டும் இவ்விதம் செலவு செய்யப்பட்ட மொத்த வெளிநாட்டு நிதி 239.1 மில்லியன் ரூபா ஆகும். (Budget + 268.6m). இக் காலப்பகுதியில் RRAN செலவு செய்த தொகை 10.38M ரூபா ஆகும்(Allocation 212.011 Million).

சமூகப் புனருத்தாரணம் செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நிறுவனங்கள் தமது சமூகக் கடமையை எந்தளவு பூரணமாக நிறைவு செய்கின்றன? அதன் மூலம் சமூகத்தில் எவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன? உட்பாய்ச் சப்படும் நிதிகளின் உச்சப்படியானபாட்டை அல்லது விளைவைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் இந் நிறுவனங்கள் களால் இந்தித் தொகை மை செய்யப் படுகின்றதா? ஏனைய சமய, கலை, இலக்கிய, சமூக அமைப்புக்கள் தமது சமூகக் கடப்பாட்டை உணர்ந்து பொறுப்புடன் செயற்படுகின்றனவா? என்பன போன்ற விளாக்களை விவாதித்து இந் நிறுவனங்கள் தங்கள் செயற்பாடுளை தாமே மீண்டும் செய்வதன் மூலம் இவை தமில் தேவையான சீராக்கங்களை மேற் கொள்ள உதவுவதுடன், இந் நிறுவனங்களது ஒட்டுமொத்த செயற்பாட்டுகளினுடைய பிரதிபலிப் புக்களின் போதுமான தன்மை பற்றியும், இவற்றை மக்கள் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வது தொடர்பாகவும் ஓர் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதும் இந் நிகழ்வை ஒழுங்கமைத்ததன் நோக்கமாகும்.

46வது கருத்தாடல் நிகழ்வில் வாசிக்கப்பட்டது (07.02.2001)

ஆர்.சுன்றுக்குந்துத்தன்

“ நாகம்மாள்”

- நாவல் விரச்சனக் குந்பு -

ந.இரவீந்திரன்

ஆங்கிலம் மூலம் பெறப்பட்ட Novel நாவல் என வழங்கப்படுகிறது. இது நவீனம், புதினம் என்றும் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளது மாற்றமுறும் மனித வாழ்வின் புதுமைப் போக்குவரை அதன் முழுமை சார்ந்து பிரதிபலிப்பது எனும் வகையில் நவீனம், புதினம் என அழைப்பது பொருத்தமுடையதே. ஏனையுடனுண்டு வடிவங்களான சிறுகதை, குறு நாவல் என்பற்றிலிருந்து நாவல் பின்வரும் அம்சங்களில் வேறுபடும்:

1. பறந்த களங்களைக் கொண்டிருத்தல்
2. முழுமையான பாத்திர வார்ப்பு.
3. வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகள் பலவற்றை வெளிப்படுத்தல்

பொதுவாகப் படைப்புகளில் சொல்லப்பட்டவற்றை விட சொல்லாது விடப்பட்டவை முக்கியத்துவமிக்கவை (அவையே சிந்தனை ஓட்டத்தைத் துரிதப்படுத்துவன்). சிறுகதை, குறுநாவல் என்பன முடிவில் இதற்கான சந்தர்ப்பத்தை வழங்கும். நாவலின் படைப்பு வளர்க்கப்பட்டுச் செல்லும் போதே இடைவெளிகள் தோன்றித் தேடலுக்கான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்.

இந்த அம்சங்களை முழுநிறுவாக்கியுள்ள ஒரு தலை சிறந்த படைப்பு “நாகம்மாள்” நாவல் இதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் தனித்துவமிக்க ஒவ்வொரு களங்களை நோக்கி விரிவடைந்து செல்கிறது. அத்தியாயங்கள் காட்டும் களங்கள் மேல்வருமாறு அமைவதைக் காணலாம்.

(1) சந்தையிலிருந்த வீடு நோக்கி நடைப்பயணம். (2) வீடு (3)&(4) கோயில் (5) காடு (ஏருமைக்குப் பல வழங்குவது) (6)&(7) தோட்டம் (8) காடு (கள்ளச்சாரயம் காய்க்குமிடமும் இரகசியச் சந்திப்பிடமும்) (9) ஊர் (குடும்பச் சண்டை ஊர் வாயில்) (10) பக்கத்து வீடு (11) தோட்டவேலை (12) காடு நோக்கிய நாகம்மாளின் ஓட்டம் (13) காட்டில் சத்ததிட்டம் (14) காளியம்மாளின் பிரவேசம். (15) முரண்பாட்டின் கூர்மை (16) பரம்பரைச் செல்வாக்கு எதிர் அரசு உத்தியோக அதிகாரம் (ராமசாமிக் கவன்டர் குடும்பம் எதிர் மனியகாரர்) (17) மனியகாரர் வீடு. (18) களத்துக்காடு (19) சின்னப்பளின் மைத்துனன் (காளியம்மாளின் மகன்) நோய்ப்படுக்கையில். (20) காடு - பாகப்பிரிவினைச் சதி (21) மோதல் உச்சம் - சமரசமும் சந்தர்ப்பவாதமும். (22) சின்னப்பளின் மைத்துனன் மறைவு - மரண வீட்டுக்காக சின்னப்பளின் குடும்பம் மாமியாளின் ஊருக்குச் சென்று பலநாட்கள் தங்க நேர்தல். (23) தனித்திருக்கும் நாகம்மாளின்

தனிச்சைப்போக்கு (கூட்டுவாழ்வுக்கு எதிரான உணர்வு) (24) நாகம்மாளைத்தேடு மனியகாரர் (25) மனியகாரர் வீட்டில் நாகம்மாள். (26) சின்னப்பளின் வீட்டில் பிரச்சனையின் கனதியும் சிந்தனைப் போராட்டமும் (27) தோட்டத்தில் சொத்துத் தகராறும் மோதலில் சின்னப்பளின் மரணமும்.

இந்த நாவலின் கதைப்போக்கில் வளர்க்கப்படும் பிரதான முரண்பாடு சின்னப்பளுக்கும் அவனது விதவையான அண்ணிக்கும் இடையில் நிகழும் சொத்துத்தகராறில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். ஆயினும் அடிப்படை முரண்பாடு இதுவெல்ல. இந்த முரண்பாட்டைச் சமாதானமாக தீப்பதந்கான சந்தர்ப்பங்கள் நிறைய இருந்தன. இது வேறொரு அடிப்படை முரண்பாட்டால் தூண்டப்பட்ட இரண்டாம் பட்சமான ஒரு முரண்பாடே : அடிப்படை முரண்பாடு பற்றிய தெளிவு சின்னப்பளுக்கும் நாகம்மாளுக்கும் இல்லாமற் போனதன் விளைவாக அதற்கு எதிராக தாம் ஜக்கியப்பட்டுப் போராடியிருக்க வேண்டிய இவ்விருவரும் தமக்குள்ளான இரண்டாம்பட்ச முரண்பாட்டை முதலாமிடத்துக்குக் கொண்டு வந்து மோதிக்கொண்டு அழிகின்றனர்.

இந்த அம்சம் கவனத்திற்கொள்ளப்படாதமையினால் நாகம்மாள் குற்றவாளியாகப்படுகிறாள். விதவையான அவள், ஊர் வெறுக்கும் ஊதாரியான கெட்டியப்பளுடன் கோயிலில் கொட்டமடத்து ஊரின் தூற்றுவுக்கு உள்ளாகிறாள். காட்டில் களவாகக் கெட்டியப்பளைச் சந்தித்தாஸ் சதி செய்கிறாள் இறுதியில் தன் மைத்துனன் சின்னப்பளின் சாவக்கு காரணமாகிறாள்.

கெட்டியப்பளை அந்தக் குடும்பத்தினுள் வலிந்து இழுத்தது சின்னப்பளின் மாமி காளியம்மாள் தான். சின்னப்பளிடம் சொத்து முழுவதையும் விற்கச் சொல்லித் தன் ஊருக்குப் பெயர்த்தெடுத்து விட காளியம்மாள் எண்ணினான். நாகம்மாளின் தனித்துவத்தை சின்னப்பளே காளியம்மாளோ கவனத்திற் கொள்ளாமல், கைப்பெண் என்ற வகையில் அண்டி வாழ வேண்டியவள் என க்கணக்கிட்டார். இதனை வாய்ப்பாக்கிக் கொண்ட கெட்டியப்பள் நாகம்மாளிடம் சொத்துப் பிரித்துத் தனித்துவாழும் விருப்பத்தை தூண்டி விடுகிறான்.

காளியம்மாள் கெட்டியப்பளை அரவணைக்க நினைத்தது தனது மருமகனின் ஊரச் செல்வாக்கை வலுப்படுத்துவதற்கே, சின்னப்பளின் தந்தை ராமசாமிக் கவன்டர் செல்வாக்கு மிக்கவர். அவர் வாக்குக்கு ஊர் கட்டுப்பட்டது. அதே மதிப்பு சின்னப்பளுக்கும் இருந்தது. ஆயுங்கில் அரசின் கிராமப்பிரதிநிதியான மனியகாரனுக்கு இது சவாலாக அமைந்தது. அந்த ஊர் மதிப்புக்கும் அரசுத்திகாரத்துக்குமில்லையோன முரண்பாடே அடிப்படையான முரண்பாடு. அந்த அடிப்படை முரண்பாடு சின்னப்பள் குடும்பத்தின் சிறிய முரண்பாட்டைக் கூர்மைப்படுத்தி முனைப்பாக்கிவிட்டது. அந்தச் செயற்பாட்டுக்கு மனியகாரனின் பக்கத்திலிருந்து கெட்டியப்பள் உதவி செய்து விடுகிறான்.

இத்தகைய சிக்கலுக்குள் அல்லாடிய நாகம்மாளின் பாத்திரவார்ப்பு அற்புதமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கணவன் இருந்த காலத்திலேயே ஆளுமையுடன் இருந்தவள் அவள்: அண்டிப்பிழைப்பது அவளுக்கு ஏற்படுத்தயதில்லை. அந்த வகையில் அவளுடைய ஆளுமையை சின்னப்பள் கவனத்திலேலுடேத்திருக்க வேண்டும். அவளுடன் கலந்து பேசி ஒரு

முடிவையெடுக்கும் ஜனநாயகப் பண்பு அவனிடம் இருக்கவில்லை. (அண்ணிமீதான மதிப்புனரவும் பரஸ்பரப் பேச்கவார்த்தைக்குத் தடையானது.) முதல் அத்தியாயத்தில் நாகம்மாளை அறிமுகப்படுத்தும் ஆசிரியர் “பிறநூக்கு அடங்கி நடக்கும் பணியும் பயமும் என்னவென்றே அவன் அறியமாட்டான்” எனக் கூட்டுகிறார். “கிளர்ச்சியை முதலில் கிளபியிட்டவன்” காளியம்மள் என்பதையும் ஆசிரியர் பதினான்காம் அத்தியாயத்தில் தெளிவாகக்குகிறார். செல்வாக்கு மிகக் பலமான குடும்பத்தை நாசம் பண்ணுகிறேனே என்ற தடுமாற்றும் நாகம்மாளுக்கு ஏற்படுவதை அத்தியாயம் 23ல் காணலாம். அத்தியாயம் 26ல் ஒரு தாயைப்போலத் தன்னைப் பராமரித்த நாகம்மாளை சின்னப்பன் நினைவு மீட்கிறான். இறுதி அத்தியாயத்தில் சின்னப்பன் தாக்கப்பட்டுச் சரிந்த போது நாகம்மாள் அறிந்து போகிறான்.

இந்த முடிவு குறித்த குசகமான அறிகுறியொறு இடையே ஒரு ஒளிக்கீற்றின் வந்து மறையும், பல்லியோன்றால் துண்டிக்கப்பட்டு கீழே விழுந்து தூட்க்கும் பூச்சியின் ஒரு கறு பாகப்பிரிவினையின் பாதக நிலையை அழகாகப் படிமப்படுத்துகிறது.

ஆக நாகம்மாளின் அடங்காத்தனத்தையும், தவறான நடத்தையையும், பிழையான முடிவுகளையும் காட்டுவதல்ல ஆசிரியரின் நோக்கம் நாகம்மாள் தற்செயலாகவே சதிக்குள் ஆய்வது போகிறான். தீவு நாகம்மாள் திருந்துவையில் மட்டும் இருக்கவில்லை. சின்னப்பனின் நிதானமான செயற்பாட்டிலும், ஜனநாயகர்வான அனுகுமறையிலும் தங்கியிருந்தது. கதைமாந்தர்கள் தவறிமூழ்து விட்டனர். சரி இதை 1942 இல் எதற்காக படைப்பாக்கியிருக்க வேண்டும்? படிப்பவர் மனதில் உறைக்கும் அம்சம் என்ன?

அது இந்திய சுதந்திரம் உறுதிப்பட்டுவிட்ட ஆண்டு அந்த வருடத்தில் வீரு கொண்ட தேசியக் கொந்தளிப்பு ஆங்கில அரசுக்கு இந்தியாவின் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டாக வேண்டும் என்பதை ஆண்த்தரமாக வலியுறுத்தியிருந்தது. அதன் பின் எப்படி அந்தப்பணி நிறைவு செய்யப்படுவது என்பதே நடைமுறைநிகழ்வில் இடம்பெற்று வந்தது என்பதில் பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஒரு பிரதான அம்சம் பிரிவதைத் தடுப்பது இல்லையிரிடம் மட்டுமல்ல, நியாயமான அரசியல் வடிவம் காணல் என்றவகையில் நேரு போன்ற தலைவர்களிடமும் இருந்தது. காந்தி அதனை உணர்ந்திருந்தார். நேருவை வற்புறுத்தினார். நேரு தவறிமூழ்தார் என்பது ஓர் வரலாற்று நிகழ்வு.

அனைத்து மக்களுக்கும் பிரிவினையின் கொடுரத்தை உணர்த்தும் மிகச் சிறந்த குறியீட்டு நாவல் “நாகம்மாள்” கதைமுடிவுல்ல, இன்றுங்கூட அதன் படிப்பினை கவனங் செலுத்தப்படுவதாயில்லை என்பதே அவலம்.

ஆயினும் இக் குறியீட்டுப் பண்பு நாவலில் எங்குமே (மறைமுகமாகவேனும்) காட்டப்படவில்லை என்பது முக்கியத்துவம் மிகக் அம்சமாகும். கலைப்படைப்பு என்ற வகையில் அது தான்டும் உள்ளண்வகைால் வாசகரே அந்த முடிவுக்கு வந்து கொள்ள வழிவிடுகிறார் ஆசிரியர்.

இந்த அம்சத்தில் மட்டுமன்றி, கதைப்போக்கில் இடையிட்டுத் தமது நீதிபோதனைகளையும் தீப்புக்களையும் சுநிச்செல்லும் ஆசிரியர் குறக்கீருக்கும்.

நாகம்மாள் நாவலில் இடம் பெறவில்லை என்பதிலும் இதன் ஆசிரியர் தனித்துவம் பெறுகிறார். நாவலின் துண்டியில் முடிவு இந்தியச் சமூகம் எதிர் நோக்கியிருந்த விபத்தின் வெளிப்பாடு. அதன் அதிரவு வாசககளின் சிந்தையைத் தூண்டுவதும், சமூக - அரசியல் செல்நெறியைக் கற்கவும், செயல் முனைப்புக் கொள்ளவும் தூண்ட வேண்டும் என ஆசிரியர் கருதுவதாய்க் கொள்ளலாம்.

சமூக இருப்பை உணர்த்துகிற அளவுடன் நாவல் அமைதி காணகிறது. இயற்கை நியதியாய்த் தோன்றுவனவற்றை மானுடச் செயலாகக்கத்தால் மாற்ற முடியும் என்ற உந்துதலை இந்த நாவல் ஏற்படுத்த எவ்வகையிலும் முனையில்லை. அந்தவகையில் யதார்த்தவாதப் பாங்கைவிட இருப்பியல் வாதப் படைப்பு எனும் தன்மையையே “நாகம்மாள்” கொண்டிருக்கிறது எனலாம். யதார்த்த வாதப்படைப்பொன்று இருப்பைக் காட்டுவதுடன் அமையாது மாற்றத்தையும் காட்ட முயல்வது. (இப்படைப்பில் பல்லியால் துண்டிக்கப்பட்ட பூச்சி) எனக்கு படிமம் பாகப்பிரிவினையையும் தேசப்பிரிவினையையும், விர்மசிக்க மட்டுமே செய்கிறது. அவற்றைத் தடுத்து மானுட மேன்மையைக் கட்டியெழுப்பும் ஆளுமை இங்கு வெளிப்படவில்லை)

இத்தகைய ஒரு குறைபாடு “நாகம்மாள்” “தோன்றிய காலத்தை மனங்கொள்ளும் போது பெரிதுபடுத்தத்தக்கதல்ல “பஞ்சம் பசியும்”, “தாகம்”, “கிரிசல்”, “பஞ்சமர்” போன்ற யதார்த்தவாதப் படைப்புகளுக்கான முன்னோடி முயற்சியாக “நாகம்மாள்” மதிக்கப்படவல்லது கிராமத்து உழைக்கும் மக்களின் பண்பாட்டுத் தளத்தில் காலான்றி, நாட்டுப்புற வாழ்வையும் உழைப்பையும் போராட்டக்களையும் வெளிப்படுத்திய முதல் நாவல் என்ற வகையில் இதன் முக்கியத்துவம் விதந்துரைக்கத்தக்கது. அன்மைக்காலத்து ஜி.நாகராஜனின் “நாளை மற்றுமொருநாளே” போன்ற இருப்பியல்வாதப்படைப்படிடன் ஓப்பாய்வு செய்யின் “நாகம்மாள்” மிக உயர்ந்த தளத்தில் வைத்து மதிக்கத்தக்கது என்பது புலனாகும். அத்தகைய ஒப்பாய்வுகளை எதிர்காலக் கருத்தாடலரங்குக்கு உரியதாக்குவோம்!

வவுனியா கலை இலக்கிய நன்பர்கள் வட்டத்தின் பதினேழாவது கருத்தாடலுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது) 09.07.1998.

யாழ் நோக்கி....

ஐயான்கீரு...

யுத்துத்தின் கொரத்தாண்டுவர்த்திப் பெண்கீரு.....

என்கீரு மட்டுமல்வ...

எம் நாடு ...

எம் நாடு மூழுவத்தீரு...

ஜந்தாண்டுகளுக்கு மேலாகச் செயற்பட்டுவரும் வவனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்

கனக இரவீந்திரன்

ஜந்தாண்டுகளிற்கு மேலாக வவனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத் தினான் மாதந்தோறும் முழுநிலைக் கருத்தாடல் நிகழ்வொன்றை நடத்தி வருகின்றனர். பதின்னேழு பேர் ஒன்றுகூடி இப்படியொரு நிகழ்வை நடத்துவதற்கு ஆலோசித்தபோது, சிலர் தொடர்ச்சியாக இப்படியான நிகழ்வை நடத்த முடியுமா? என்ற கேள்வியையும் கேட்டிருந்தனர். அப்படியான ஜயப்பாட்டை எழுப்பியவர்கள் அடுத்தடுத்த நிகழ் வகையிற்கு வந்துகலந்து கொள்ள முடியாதவர் களாகப் போனார்கள். கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் பல்வேறான கருத்துக்களை உள்ளடக்கி தவிர்க்க முடியாத நிலையால்.... என்று சொல்வதிலும் பார்க்க நாட்டின் நிலையினால் சில மாதங்களில் நிகழ்வை நடத்தமுடியாத நிலை ஏற்பட்ட போதும் கடந்துபோன காலங்களில் அறுபது நிகழ்வுகளை மிகவும் சிறந்த முறையில் நடத்தியுள்ளனர் என்றுதான் கூற வேண்டும். இந்த அறுபது நிகழ்வுகளிலும் கலை இலக்கியம் தொடர்பான கட்டுரைகளை சமர்பித்து அந்தக் கட்டுரைகளில் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பான பல முறையிலிருந்தும் வரும் கருத்துக்களையும் கேட்டு தருக்கம் செய்யும் நிகழ்வாக பல முழுநிலை கருத்தாடல் நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. தவிர பல்வேறான, ஆறு நூல்களையும் வெளியிட்டு வைத் துள்ளனர். பல நூல்களை அறிமுகம்

செய்து வைத் ததுடன் நூல் விமர்சனங்களையும் நடத்தியுள்ளனர்.

'கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்' இலக்கியம் தொடர்பான நிகழ் வகை மட்டுமல்ல, கலையினை வளர்க்கும் நோக்குடன் வவனியாவிலுள்ள கலைஞர்களை அரவணைத்து கலை நிகழ்ச்சிகளையும் மேடையேற்றி அவை தொடர்பான விமர்சனங்களையும் நடத்திவந்துள்ளது குறிப்பிட்டுக்கூறக் கூடியதாகவுள்ளது.

கலை இலக்கியமென்றால் என்ன? அது சமூகத்துடன் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அக்கறை கொண்ட செயற்பாடாக அமைந்து ஆர்வத்துடன் செயற்படவேண்டும்? படைப்பாளிகள், படிப்பாளிக்கு எதைக் கொடுக்க வேண்டும்? என்பதை மனதிலிருந்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக சமூக அக்கறையுடனான பல செயற்பாடுகளையும், கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் பல முழுநிலை கருத்தாடல் நிகழ்வுகளில் நடத்தி உள்ளது குறிப்பிட்டுக் கூறுவதென்றால், போரினால் இடம் பெய்வுகளைக் கண்டு பாதிப்படைந்தவர்களின் பிள்ளைகள் நூற்றுக்கணக்கானோர் வவனியா கடைத்தெருவில் அலைந்து திரிவதை அவதானித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக வவனியாவை தளமாக வைத்தியங்கும் அரசுசார்புற்ற நிறுவனங்களை வரவழைத் துகையேந்து நிலையில் அலைந்து திரியும் சிறார்களிற்கு என்ன செய்யலாம். என்ற கேள்வியுடன் கருத்தாடல்

நிகழ் வொன்று நடைபெற்றதைக் குறிப்பிடலாம்.

அறுபதாவது நிகழ்வான 28/03/2002 அன்றைய முழு நிலா நிகழ்வு எழுத்தாளர் அகளங்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வில் கடந்தகால நிகழ்வுகள் பற்றியும், இனிவரும் காலங்களில் என்ன செய்யலாம் என்பன பற்றியும் பேசப்பட்டது.

இதில் இ.க.கணபதிப்பிள்ளை, எஸ்.ரி.அரசு ஆகிய இருவரும் கடந்தகால நிகழ்வுகள் தொடர்பாக பாராட்டிப் பேசினார்கள். நிறுவன மயப்படாமல், ஐந்தாண்டுகளிற்கு மேலாக கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் இயங்கிவருவது வியப்பாக கொள்ள வேண்டியதொன்று தான். எனினும் கடந்த சில மாதங்களாக நிகழ் வகை தொய்ந்துபோய் விட்டதென்றும், இதற்குக் காரணம் நிகழ்வுகளை முன்னின்று நடத்து பவர்கள் இல்லாம்யே என எஸ்ரி.அரசு அவர்கள் குறிப்பிட்டுதன், இனிவரும் காலங்களில் நாடகங்களை மேடையேற்றக் கூடிய வகையில் அதற்கான செயற் பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்றும் தனது கருத்தைக் கூறினார். இ.கா.கணபதிப்பிள்ளை வெற்றிகரமாக இவ்வளவு நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து வரலாற்றுப் பதிவாகுமென்று கூறியதுடன், வவனியா மாவட்டத்தில் குடிநீர்ப் பிரச்சினை உண்டு. இதனை கவனத்திலெலுடுத்து எம்மாலான வரையில் குரல்கொடுக்க வேண்டுமென்று நன்பர்களை வலியுறுத்தினார். இதனையுடேது ஏனையவர்களிடமிருந்து பல்வேறான கருத்துக்கள் வெளிவந்தன. தலைமை தாங்கிய அகளங்கள் கூறுகையில்

வவனியாவில் குளங்களில் நீர் தேங்கியிருந்தாலே கிணறுகளில் நீர் வந்தாது. நகர வாழ்க்கையின் மோகத்தால் குள அலைக்கருகளை ஆக்கிரமித்த குடியேற்றங்கள் குளங்களின் நீர் தங்களை தடுக்கக்கூடிய வகையில் உள்ளன. இதனைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அரசு பணிமனை உயர் அலுவலர்கள் முன் வரவேண்டும். ஆனால் அரசுபணிமனை உயர் அலுவலர்களே அலைக்கரியில் பெரும் வீடுகளை கட்டிவைத்துள்ளனர். இவர்கள் சட்ட விரோதமாகவே வீடுகளை கட்டி வைத்துள்ளதால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க ஏன் தயக்கம் கொள்கின்றனர் எனக் கேள்வி எழுப்பினார்.

இந்தக் கேள்வி ஏனைய நண்பர்களாலும் எழுப்பப்பட்டது. இது விடயத்தில் வவனியா நகரின் வளர்ச்சி என்ற கூற்றை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு வன்னியின் வளமான நெற்பயிரிச் செய்கைக்கு ஆப்பு வைப்பது போல வயல்களையும், குளங்களையும், ஆக்கிரமிக்கும் குடியிருப்பாளர்கள், இருப்பதற்கு வாழ்விடங்கள் இல்லாத வசதியற்ற வர்கள்ல. இதனைச் சுட்டிக் காட்டுவதன் முழுமையான நோக்கம் எவரையும் புண்படுத்துவதற்காகவல்ல. நிலமையின் விளக் கமாக மனதிலிருந்து வன்னியின் வளம்காக்க நல்நோக்கமுடனான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டுமென்று நன்பர்களை வலியுறுத்துவது பொருத்தம் தானே? கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் குடிநீர்ப்பிரச்சினை என்ற விடயத்தைப் பற்றிப் பேசுவது, அது

தொப்பாக கருத்தாடல் நிகழ்வொன்றை வைப்பதற்கு முயற்சி செய்வது பாராட்டுவேண்டியிருக்கிறது. அத்துடன் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியா வளாக வளர்ச்சி பற்றியும், அது ஒரிடத்தில் தனது வளர்ச்சியை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் கூட ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாக அனைவரும் பேசிக்கொண்டனர். கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் தனது ஐந்தாண்டு காலமான வளர்ச்சி என்ன என்பதைப் பற்றியும், பலரால் பேசப்பட்டதுடன், இனிவரும் காலங்களில் கலை இலக்கிய சமூக அக்கறையுடனான செயற்பாடுகளில் நீண்ட காலமாக ஈடுபாடு கொண்டவர்களைத் தெளரவிக்கும் பணிகளையும் கலை, இலக்கிய, நண்பர்கள் வட்டம் முன்னெடுப்பது பற்றியும் ஆலோசிக் கப்பட்டது. இப்படியான கெளரவிப்புக்கள் செய்யவேண்டுமென வெளியிலுள்ள சிலரே கேட்கின்றனர் என்பதையும் இதனை எப்படிச் செய்யலாமென்பது பற்றியே ஆலோசிக்கப்பட்டது. இதில் பலரிடமிருந்தும் பல வேறான கருத்துக்களை கருத்துக்கொண்டு வெளிவந்தன. பொன்னாடை, நினைவுச்சின்னம், சான்றிதழ் என் பவற்றுடன் பட்டமான்றையும் வழங்குவதற்கே கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டது. சிலர், நண்பர்கள் வட்டம் இன்னும் வளர்ச்சியடைந்த பின்னால் இது போன்ற நிகழ்வுகளை நடத்துவோம் என்றும் கூறினார்கள். பட்டங்கள் கெளரவிப்புக்களுடன் பணமுடிப்பொன்றை வழங்குவது பயனுள்ளதாக இருக்குமென்ற கருத்தொன்றும் முன்வைக்கப்பட்டது. இவற்றோடு காலாண்டு இதழ் ஒன்றை கலை

தமிழ் மொழியின் அடைமொழிகள்

-தமிழ்மணி அகளங்கன-

“கல் தோன்றி மன் தோன்றாக காலத்தே முன் தோன்றி முத்த குடி” என்பது தமிழ்க்குடியின் தொன்மைக்குச் சான்று பகரும் வாக்கியம்.

“திங்களொடும் செழும்பரித்தன்னோடும் விண்ணோடும் மன்னோடும் உடுக்களோடும், மங்குல் கடல் இவற்றோடும் பிறந்த தமிழுடன் பிறந்தோம்.....” எனப் பாரதி தாசன் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்.

எமது தாய்மொழி தமிழ், எம் தாய் மொழியாம் தமிழ்மொழியின் தாய்மொழியும் தமிழ் தான். அதன் தாய் மொழியும் தமிழ்தான். அதன் தாய்மொழியும்..... என சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

தமிழ் என்றால் இன்று பொருள் என்பர் சிலர். தமிழ் என்றால் அழகு என்று பொருள் என்பர் சிலர். தமிழ் என்றால் அழது என்பர் பாரதிதாசன். “தமிழுக்கும் அழுதென்று பேர்” என அவர் பாடினார்.

தமிழ் தமிழ் தமிழ்..... என வேகமாக உச்சரித்தால் அது அமிழ்து அமிழ்து அமிழ்து என ஆகும் நூட்பத்தை உச்சரித்துப் பார்த்து உணருங்கள்.

“எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி என்றென்றும் வாழியவே...” எனப் பாரதி தமிழழ உரிமை உணர்வோடு வாழ்த்திப் பாடினான்.

செந்தமிழ் என்ற சொல்லே தமிழுக்கு வாய்த்த முதல் அடைமொழியாகும். செந்தமிழ் என்ற சொல் தொல்காப்பியத்தில் முன்று இடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

செந்தமிழ் நிலத்து

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்

செந்தமிழ் இயற்கை சிவப்பியை நிலம்

என்பவையே அவை. செந்தமிழ் என்ற சொற்பிரயோகம் வந்த அளவிலேயே தமிழில் கலப்பு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடிகிறது.

தமிழின் அடைமொழிகளில் செம்மை என்ற பன்பு சேர்ந்தது போல “தண்மை” என்ற பண்பும் சேர்ந்து சங்க இலக்கியத்தில் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்தது.

“தள்ளாப் பொருளியல்பில் தண்டமிழ் ஆய்வந்திலார்”

“தண்டமிழ் வேலித் தமிழ் நாட்கம்”

எனப் பரிபாட்டிலும்

“தண்டமிழ் செறித்து” எனப் பதிற்றுப் பத்திலும்

“மண்டனி கிடக்கத் தண்டமிழ்க் கிழவர்....”

“தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறா அன....”

“தண்டமிழ் வரைப்பகம் கொண்டியா....”

எனப் பற நானுறந்திலும் தண்டமிழ் என்ற சொற் பிரயோகம் இடம் பெற்றுள்ளது. சங்க இலக்கிய நாளான பரிபாடலில் மாண்டமிழ் என்பது முத்தமிழ் என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“தெரிமான்டதமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொரும்பன்” என்பது பரிபாடல் வரி.

ஜம்பெருங்காப்பியத்துள் பெரிதும் சிறப்புப் பெற்ற சிலப்பதிகாரத்தில் “வண்மை” தமிழ் மொழிக்கு அடை மொழியாயிற்று. அத்தோடு வேறுபல அவைடமொழிகளையும் இளங்கொ அடிகள் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

“வண்டமிழ் மழறுயோர்க்கு வானுறை கொடுத்த....”

“தென்தமிழ் ஆற்றல் தெரியாது மலைந்த....”

“அருந்தமிழ் ஆற்றல் தெரியாது மலைந்த....”

“குடக்கோ முனிசேரன் தண்டாவுரை முத்தமிழ்..”

என வண்டமிழ், தென்தமிழ், அருந்தமிழ், முத்தமிழ் ஆகிய சொற்களை அருமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் இன்னோ அடிகள். தென் தமிழ் என்பது இனிமையான தமிழ் என்ற பொருளிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது.

பின்னால் தேவர முதலிகளில் முக்கியமானவராகப் போற்றப்படும் திருஞான சம்பந்தர் தமிழ் மொழிக்குப் பல அடைமொழிகளைக் கொடுத்துப்பாடல் பாடினார். அவை புதுப்புது அடைமொழிகளைக் கிளிந்தன.

ஆரா அருந்தமிழ், இசைமலிதமிழ், இன்புறந்தமிழ், இன்றமிழ், உருவாகும் ஒன்டமிழ், உரையார் தமிழ், ஏரினார் தமிழ், ஒன்டமிழ், ஓளிர் பூந்தமிழ், கலைமலிதமிழ், கலைவளர்தமிழ், குலமார் தமிழ், குற்றமில் செந்தமிழ், குன்றாத்தமிழ், சங்கமலிசெந்தமிழ், சந்தநிறைதண்டமிழ், சந்தமார்தமிழ், சந்தமார்ந்தமகாயதண்டமிழ், சந்தமாரைத்தமிழ், சந்தமின்றமிழ், சந்தலாந்தமிழ், சீர்மிகுந்ததமிழ், சீரின்மலிசெந்தமிழ், செந்தண்டமிழ், செறிவிண்டமிழ், சொல்லார் தமிழ், ஞாலமிகிக் தண்டமிழ், ஞானத்தமிழ், தகைமலிதண்டமிழ், தவமலகிதமிழ், ஞாலமிகிக் தண்டமிழ், தீருநெறிய தமிழ், துளங்கில் தமிழ், தன்னார் வம்செய் தமிழ், தேனேரார் தமிழ், நல்வளமியின்தமிழ், நலங்கொள்தமிழ், நற்றமிழ், நிகரில்லனதமிழ், படமலிதமிழ், பண்ணைய தமிழ், பண்ணாருந்தமிழ், பந்தமார்தமிழ், பரவார்தமிழ், பரவிய தமிழ், பலமிகுதமிழ், பாரினார் தமிழ், புகழ் நின்ற தமிழ், பேரியல் இன்தமிழ், மருவிய தமிழ், புகழ்நின்ற தமிழ், விலையுடை அருந்தமிழ் என்பன சம்பந்தப் பெருமாள் தமிழ் மொழிக்குக் கொடுத்த அடைமொழிகள் தமிழ் தமிழ் தமிழ் மொழிக்குக் கொடுத்த அடைமொழிகள் தமிழ் தமிழ் தமிழ் மொழிக்கு அதிகீடிய அடைமொழிகளைக் கொடுத்த முதல்வர் அவரேதான்தமிழ் மொழிக்கு அதிகீடிய அடைமொழிகளைக் கொடுத்த முதல்வர் என்ப போற்றத்தகுந்தவராகின்றார். வண்ணச் சரபந் தண்டானி அடிகளார் தன்னேரிலாத தமிழ் என்றார். தமிழ் விடுதார் “இருந்தமிழ் என்றார். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனோ என்றுமளதென்தமிழ் என்றார்.

சேக்கிழாக் கவுமிகள் ஞாலமாந்த மேன்மைத் தமிழ், ஏழிசை இன்றமிழ், ஒன்தீந்தமிழ், சீர்மன்னு செந்தமிழ் செஞ்செந்தமிழ், தன்னார் தமிழ், தீந்தமிழ், துய்ய தமிழ், தூய தமிழ், தெய்வத் தமிழ், தென்னன் தமிழ், தேக்கரு தமிழ், தேமருதமிழ், நல்லிசைத் தமிழ், பண்பட்ட செந்தமிழ், புந்தமிழ், பொய்யாத் தமிழ், முவாத் தமிழ், மேன்மைத் தமிழ், வியன் தமிழ் என்றெல்லாம் தமிழைப் பல அடைமொழி கொண்டைழுத்துச் சிறப்பித்தார். பாரதியார் தேமதுரத்தமிழழென்றார். பாரதிதாசன் பொங்குதமிழ் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். இன்று பொங்கு தமிழ் என்பது யாவருமறிந்த ஒன்றாயிற்று.

இன்னும் பல அருந்தமிழ்ப் புலவர்கள் அழகிய அடைமொழிகளைத் தமிழ்மொழிக்குப் பொருத்தி அழகுபார்த்தனர்.

இன்றோ தமிழை இவ்வகையில் போற்றுவாரில்லை. தமிழில் எத்தனை எழுத்துக்கள் உள்ளன என்று அறியாத தமிழர் (தமிலர்) பலர் இன்று தமிழ் படித்தவர்களாகப் போற்றப்படுகின்ற பரிதாப நிலையில் வாழ்கின்றோம்.

தாயே தமிழே உள்ளைக் காக்கும் பணி தெய்வீகப்பணி. புண்ணியப்பணி என்று போற்றித் தமிழ்மொழியை வளர்த்துக் காப்போம்.

வட்டத்தின் வருது பயும் இருவர்

*மூல்லைமனீ வே.கப்பிரமணியம்

*கலைஞர் எஸ்.ஏ.ஏராகு

இலக்கீயச் செல்வர்

மூல்லைமனீ வே. கப்பிரமணியம்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் முள்ளியவளை கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மூல்லைமனீயவர்கள் (03.05.1933) 1951ல் ஈழசேகரியூடாக எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார். திருநெல்வேலி பண்டித கலாசாலையில் வித்துவான் க. வேந்தனாரிடமும் மகரகம் ஆங்கில ஆசிரிய கலாசாலையில் பண்டிதர் கா.பொ.இருத்தினம், அவர்களிடமும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைப் படித்தார்.

சாவச்சேரி இந்துக்கல்லூரியில் கல்வி கற்று 1957ல் ஆசிரியரானார். அதேயாண்டு 'கலைமானும் கருவண்டும்' என்னும் இலக்கியகட்டுரையை எழுதினார். 1959ல் வீரகேசரி நிருபராக தொழிற்பட்டார். 1960களில் வன்னிப்பாதேசத்தில் ஏற்பட்ட புதியவிழிப்புணர்ச்சி காரணமாக வண்ணி மன்னின் வரலாற்றை எழுத ஆர்வம் கொண்டார். இந்துக்கலையில் அவரது 'பண்டாரவன்னியன்' நாடகம் இலக்கை கலைக்கழகத்தின் பரிசைப்பெற்றுக் கொண்டது. நாடகத்துறையில் இருபது நாடகங்களை எழுதியபோதும் அவை நால் வடிவம் பெறவில்லை. 'சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரை', 'இருள் நீங்கியது', 'மலர்ந்தவாழ்வு', 'வரப்பிரசாதம்' என்பன ஒருசிலவாகும்.

ஒரு கவிஞராக கவியரங்குப்பளில் கலந்து கொண்ட மூல்லைமனீயின் 'ஒட்டிசுட்டான் தான் தோன் நீஸ் வரன் பா மா லை', 'நெடுங் கேணி தில்லையடிப்பிள்ளையார் பாமாலை', 'காதவத்தை நிலகாமம் முத்துமாரியம்மன் திருவூஞ்சல்' என்பன நாலுருவும் பெற்றுள்ளன. வீரகேசரி வெண்பாப்போட்டியிலும் துறைநோவுவணை இலக்கிய பேரவையின் போட்டியிலும் பரிசுகள் பெற்றார்.

நாவல் ஆசிரியராகவும் மிளிந்த மூல்லைமனீயவர்கள் 'மல்லிகைவனம்' (சமூகநாவல்), 'வன்னியர் திலகம்' (வரலாற்றுநாவல்), 'கமுகஞ்சோலை' (வரலாற்று சமூகநாவல்) 'மழைக்கோலம்', 'பிறந்தமன்', ஆகியவற்றை எழுதியுள்ளார். 'வன்னியர்திலகம்', தேசிய அரசு சாகித்திய விருதையும் வடக்குகிழக்கு மாகாண இலக்கியப் பரிசையும் பெற்றார்.

இவரது சிறுக்கதை 'துணை' 1970ல் வீரகேசரியில் வெளியானது. அவரது நாற்பது கதைகளில் பன்னிரண்டு 'அரசிகள் அழுவதில்லை'. என்னும் தொகுப்பாக (1977) வெளிவந்தது. இது தேசிய சாகித்திய விருதைப் பெற்றுள்ளது. 'இலக்கிய இரசனை', 'இலக்கிய விமர்ஶம்', 'இலக்கிய வரலாறு' 'புதுக்கலைதையும் மரபுக்கலைதையும்', 'இலக்கணவரம்பு', 'தமிழில் உறைநடை' 'தமிழர் சூத்துமரபு', 'மஹாகவியின் கோடை', 'கணிதீதியில் குறள் விளக்கம்' முதலான பதின்மூன்று

கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக 'இலக்கியப்பார்வை' (1999) வெளிவந்துள்ளது.

இலக்கியம், வரலாறு, சமயம், நாட்டார் வழக்கியல், தமிழ் அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள் பல வெளிவந்துள்ளன. 84 - 85 காலத்தில் ஸமூர்ச்சுப் பத்திரிகையில் 'மதியும் பிறையும்' என்னும் தொடரில் தமிழ் அறிஞர்கள் எழுத்தாளர்கள் பற்றி எழுதியுள்ளார். வன்னியின் அரசு, இலக்கியம், கலைகள், பற்றிய கட்டுரைத்தொகுப்பு, 'வன்னியியல் சிந்தனை' என்னும் தலைப்பில் வெளிவரவுள்ளது.

இவரது தமிழ் எழுத்துப்பணியைப் பாராட்டி அவருக்கு 'தமிழ்மனி' 'கலாபூசனம்', 'கலைஞர் திலகம்', முதலான பட்டங்கள் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவரது ஆகக் இலக்கியங்கள் அனைத்துமே பரிசுபெற்றுள்ளன. வடக்கு கிழக்குமாகாண ஆனந்த விருதும் பெற்றுள்ள மூலஸ்வமணி அவர்களுக்கு வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டமும் அவரது இலக்கியப்பணியைப் பாராட்டி 'இலக்கியச் சௌவர்' என்னும் பட்டத்தினை அதன் ஜந்தாவது வருட நிறைவெழுஷாவில் (61வது) நிகழ்வு வழங்கி கெளரவிக்கின்றது.

ஒரு ஆசிரியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கி பத்திரிகை நிருபராகவும் எழுத்தாளராகவும் இயங்கியதுடன் ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுறையாளராகவும், (1973 - 1983) பின்னர் உதவுக்கல் விப் பணிப்பாளர் ஆகவும், கல்விப்பணிப்பாளராகவும் (1990 - 1993) கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார். ஆசிரியர்களாகவும் விரிவுறையாளராக இருந்தாலுமே தனது பொற்காலம் எனக்கறும் மூலஸ்வமணியவர்கள் புதிய குழலில் தோன்றும் மனித இன்னல்களை இலக்கியமாக்குவதே தனதுநோக்கம் என்கிறார்.

நாடகச் சௌவர் எஸ்.ஏ.அரசு

ஒரு மாமனிதராக சமூகத்தால் அங்கீகிக்கப்பட்ட நாடகவியலாளர் திரு.எஸ்.திருநாவுக்கரசு அவர்கள் (எஸ்.ஏ.அரசு) யாழ்ப்பாணம் நல்லூரைப்பிற்பிடமாகக் கொண்டவர். பரம்பரை வைத்திய தொழிற்படிப்போடு தனது ஆரம்பக் கல்வியை யாழ் சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் மேற்கொண்டார். சிற்பத்துறை நாட்டம் காரணமாக தென்னிந்தியா சென்று அக்கலையைப் பயின்றார். அக்காலக்ட்டம் இரண்டாம் உலகப்போர் நடந்துகொண்டிருந்து. நாலுவருடக்ட்டாய் இராணுவ சேவையில் ஈடுபட்ட பின் நாடுதிரும்பினர். ஒரு புகைப்படப்பிடிப்பாளராக தன் வாழ்வை தொடர்ந்ததோடு நாடகத் துறையிலும் அரசியலிலும் தமிழ்வை ஆற்றினார்.

1961ம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தின் போது நடுநோட்டில் துப்பாக்கி முனைகளுக்கு மத்தியில் மக்கள் சிதமிருஷையை போதும், நெஞ்சை நிபிரித்தி வீற்றுத் திட்டார். இந்த அரசியல் நோக்கும், உறுதியும் அவரது

நாடகப்பணிகளில் பிரதிபலித்தன். 'அடங்காப்பிடாரி' புகழ் வி.சி. பரமானந்தத்துடன் அரசிரின் நாடகப்பணிகள் ஆரம்பித்தன.

நல்லூர் காமாட்சிநாடகமன்றம், அரியாலை சரஸ்வதி வாசிகசாலை, வட இலங்கை நாடகமன்றம், வன்னைக் கலைவாணர் நாடக மன்றம், அண்ணாமலை இசைத்தமிழ்மன்றம், யாழ் ஓரியன்ஸ்கிளிப், மாஸிபாய் மறுமலர்ச்சி மன்றம், யாழ்நாடக அரங்ககல்லூரி போன்ற அமைப்புக்கள் ஊடாக நாடகப்பணியாற்றினர். இவர் இயக்கிய அரசவரலாற்று நாடகங்களில் 'திப்புகல்தான்', 'தமிழன்கதை', 'வீரமெந்தன்', 'வீரத்தாய்', என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. கலையரசு சொர்ணவினங்கம் தயாரித்த 'தேரோட்டிமகனில்' அருசுகளைக்கவும் 'கோவலன்' நாடகத்தில் கோவலனாகவும் நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். சொக்ககளின் 'கவரிவீசிய காவலன்', 'ஞானக்கவிஞன்' 'தெய்வபாவை', 'கூப்பியகரங்கள்', ச.வேலுப்பிள்ளையின் 'வீரசிவாஜி', 'சைலோக்', 'ஒத்தெலால்லோ', மற்றும் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் 'வையத்துள் தெய்வம்', மற்றும் 'பாஞ்சாலிசபதம்', ஆகியவற்றையும் இயக்கி தனது முத்திரைப் பதித்தார். அத்தோடு சொக்ககளின் 'நல்லைநகர் நாவலர்', அரசரால் நாவலர் நாற்றான்டு விழாவுக்காக இயக்கப்பட்டு மேடையேறியது.

நவீனநாடக இயக்கத்தோடு இணைந்து குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின், 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தில் ஜயாத்துரை என்னும் பாத்திரம் ஏற்று சிறப்பு நடித்தவர். இந்நாடகம் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, மற்றும் தமிழக நகரங்களில் மேடைஏற்றுப்பட்டது. 1997ல் தமிழகத்திற்கு கலைப்பயணம் மேற்கொண்ட "நாராய்,நாராய்" என்ற நாடகக்குழுவுடன் இணைந்து ஈழத்தமிழர்களின் இன்னல்களை தமிழகத்தில் நாடகத்தினாடாக வெளிப்படுத்தினார்.

ஒரு நாடகவியலாளராக இருந்ததுடன் தொழில்தீயில் ஓயிப்படவியல் கலைஞராக வாழ்ந்த அரசர், தனது சிறப்ம் செய்யும் ஆற்றலிலும் பங்களிப்பைச் செய்தார். தியாகி சிவகுமாரன், பருத் தித் துறை புற்றுள்ள கந்தமுருகேசனார்,சதாவதானி புலோலியூர் கத்திரவேலுப்பிள்ளை ஆகியோரது சிலைகளை தனது மருகா, ரமணி, மற்றும் அன்றன் ஆசிரியருடன் இணைந்து உருவாக்கினார். இவரது சிறப்ம் செதுக்கும் ஆற்றலும் படம் பிடிக்கும் உத்தியும் அவரது நாடகத்துறையில் பாத்திரங்களை உருவாக்கவும் சிறப்பு ஒப்பனை செய்யவும் கைகொடுத்தன.

நாடகத்தின் விரிவான சலனப்படலத்திலும் அவரது பங்களிப்பு காணப்பட்டது. 'கடமையின் எல்லை' (உதவி நெறியாளர்), 'குத்துவிளக்கு', 'டாக்ஷினைவர்', ஆகிய ஈழத்து சினிமாப் படங்களில் நடித்திருந்தார். அத்தோடு சமகாலத்து வில்லிசைக்கலைஞர்களான திருப்புங்கொடி, ஆழுமுகம் கலாவிநோதன், சின்னமணி கணபதிப்பிள்ளை, ஆகியோருடன் இணைந்து வில்லிசைக்கலையிலும் சிறப்பு மினிரந்தார். இவ்வாறு பல்துறை ஆற்றல் உள்ள ஒரு கலைஞரை இடப் பெயர்வுகாலத்தில் வவுனியா பெற்றுக் கொண்டது. வவுனியா வளாகம், கல்வியியல்கல்லூரி, சைவப்பிரகாச மகளீர் கல்லூரி, முதலான பாடசாலைகள் நாடகத் துறையில் இவரது சேவையை பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட ஒருக்கலைஞரை வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம், தனது ஜந்தாவது ஆண்டு நிறைவெழுஷாவில் 'நாடகச் சௌவர்' என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கெளரவிக்கிறது.

பஸ்கலைக்கழகங்கள் கெளாவித்த இருவர்

கெளாவ கலந்தி பட்டம் வெற்ற எழுத்தாளர் சொக்கன்

சொக்கன் என இலக்கிய உலகில் அறியப்பட திருக்சொக்கலின்கம் அவர்கள் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர், ஆய்வாளர், கவிஞர், சிறுக்கை எழுத்தாளர், நாவல் ஆசிரியர், பாடப்புத்தகங்கள் எழுதும் ஆசிரியர், நாடக எழுத்தாளர், விமர்சகர், மொழிப்பெயர்ப்பாளர், என பல்வேறு முகங்கள் கொண்டிருப்பவர்.

02.06.1930ம் திகதியில் ஆவரங்காலில் பிறந்த சொக்கன் இளவையதில் தந்தையை இழந்து தாயாரின் அரவணைப்பில் தம்கல்லியை யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்த்துக்கொண்டவர். பழந்தமிழ்க் கல்வியும் சைவசமயக்கல்வியும் ஒருங்கே பெற்றுக் கொண்ட சொக்கன் நவீன இலக்கியத்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகிறார்.

பதினான்கு வயதில் (1944) 'தியாகம்' எனும் சிறுக்கை வீரகேசரியில் பிரசுரமானது பத்தொன்பதாவது வயதில் (1949) 'மலர்ப்பழி' என்னும் முதல் நாவல் ஈழகேசரியில் தொடராக வெளிவந்தது. வேதாந்தி என்ற பெயரில் உரைச்சித்திரங்களையும் எழுதினார். ஏறக்குறைய இருநாறு சிறுக்கைகளை எழுதிய சொக்கனின் முதல் சிறுக்கைத்தொகுதி 'கடல்' என்னும் பெயரில் வெளிவந்தது. இது சாகித்திய மண்டல பரிசையும் பெற்றது.

1960 இல் அவர் எழுதிய "சிலம்புபிறந்தது", "சிங்ககிரிக்காவலன்" ஆகிய நாடகங்கள் இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் பரிசீலிக்களைப் பெற்றுள்ளன. தனது முதுகலைமாணி, பட்டத்திற்கு எழுதிய "ஸமூத்து தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி" எனும் நால் சாகித்திய மண்டலப்பிரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. நாவல் துறையில் இவர் எழுதிய நால்கள் மலர்ப்பாலி (1949) செல்லும் வழி இருட்டு (1985), சீதா (1963) என்பன. 'ஞானக்கவிஞர்', 'சலதி' (1985), பத்திகசந்த (1985), முகங்கள் (1986), என்பன. 'ஞானக்கவிஞர்', 'சலதி' என்பனமுறையே கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், ஆகியவற்றின் பின்னணியில் எழுந்தவை. 'முகங்கள்' ஒரு குழந்தாவலாகும். 'பத்திகசந்த' வங்காள எழுத்தாளர் சத்தியஜித் ரேயின் சிறுவர் நவீனத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகும்.

கவிஞராக 'வீத்தாய்' 'நசிகேதன்', 'நல்லூர் நான்மௌமைலை', 'அப்பின் அன்புள்ளம்', 'கவிதைக்கதம்பம்', 'நெடும்பாலுன்று', என்பவற்றை சொக்கன் எழுதியுள்ளார். நாவலர், நாவலரான கதை என்னும் விபரங்பாநாடகம் சேந்தன் என்போருடன் இணைந்து எழுதப்பட்டது. 'இலக்கிய கருவூலம்' எனும் நால் பல இலக்கிய கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தாரது. 'கவிதை பிறந்த கதை' எனும் பா நாடகமும் எழுதியுள்ளார்.

ஒரு தமிழ் ஆசிரியராக தனது கல்விப் பணியைத் தொடங்கி அதிபராகவும், ஆசிரியகலாசாலை விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். இலக்கணத்துறையில் சொக்கனின் பங்களிப்பு நாவலர் மரபைத் தொடர்ச்சியாக பேணுகிறது. அந்தவகையில் அவரது 'இலங்கணத்தெளிவு' மற்றும் 'உரைநடைத் தெளிவு' என்பன காத் திரமான நூல் களாக காணப்படுகின்றன. திறனாய்வுத்துறையில் மாணவர்களை வழிநடத்த அவரது கட்டுரைக்கோவை நல்லதொரு நூலாகும். பாடநூலாக்கப்பணிகளில் 'தமிழ் இலக்கிய வினாவிடை' 'தமிழ் இலக்கிய விளக்கம், 'கட்டுரைபூந்துணர்', என்பன குறிப்பிடத்தகுந்தவை. அத்தோடு 'இந்துசமயம்' (1973) என்கின்ற நூல் பல பதிப்புகளைக் கண்டது 'நல்லை நகர் தந்த நாவலர்' (1968), சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் வாழ்க்கைவரலாற்றுச்சக்ருகம் என்பன அவரது வரலாறு சர்ந்த நூல்களாகும்.

ஒரு இலக்கிய அமைப்பு செயற்பாட்டாளராகவும், அவர் பணிபுகின்றார். இலங்கை சேக்கிழார் மன்றச் செயலாளர், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழக பொதுச்செயலாளர், திருமுறை மன்றத்தலைவர், என பல பதவிகளை வகித்தவர். ஒரு சிறந்த சமய இலக்கிய பேச்சாளராகவும், பழம் தமிழ் இலக்கிய உரையாசிரியாவும் தனது பணிகளை விரித்துக் கொண்டார். 'காறைக்காலம்மழையார் புராணம்', 'திருக்குறள்' என்பவற்றிற்கு உரை எழுதியுள்ளார். இப்படிப்பட்ட பல்துறை ஆற்றல் மிகக் கொக்கன் அவர்களை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் கொளரவுகலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி கெளாவித்தமை பாராட்டுக்குரியது. அவர் இன்னும் நீண்டகாலம் தமிழுக்கு பணியாற்ற வேண்டும் என்று 'மாருதம்' வாழ்த்துகின்றது.

▪ மறக்காதே

▪ வனத்துள் இருக்கும்

▪ புதிராய் என்னைப்

▪ பாராதே

▪ என் முகம் மட்டும்

▪ ஏறு முகம்

▪ என் உள்ளாம்

▪ ஏழை

▪ ஒரு கணம் நின்று

▪ ஒரு சொல்பேசு

▪ ஓராயிரம் அர்த்தம்

▪ காண்பாய்

▪ என் சொல்லில்.

தப்பித்துக் கொள்ள

நீ பேசும் தந்திரமா

அஙு

முடியாது

நான்

அன்றில் இன்த்தவன்

என்பதை மறக்காதே

உயிர் பெறும்

கரிய மேகத்தை

மறக்காதே நீ

அன்பின் மழையில்

நனை வாய்

- ஜெயம்.

கரியமேகம் அதைப்
பார்க்க வெறுக்கும் மனம்
மழையாகி மண்ணில்
விழும்போது
எத்தனை விந்தைகள்

ஸம்தீந் நவீன் நாடகத்தின் தாக்கமான வளர்ச்சிக்கு வீத்திட்ட குழந்தை ம. சண்முகல்விங்கம்

ஸம்தீந் நவீன் நாடகத்தின் தலைமகனாக கொண்டாடப்படுவார் கலையரசு சொன்னவிங்கம் அவர்கள் பாரம்பரியக் கூத்து முறையில் இருந்தும் இசை, நாடக மரபில் இருந்தும் மாறுபட்டு மேற்கத் தேய மனோரதிய, மிகைப்பாட்டுவெடுவங்களை தமிழ்மயப்படுத்தி வடமொழி இதிகாச, மேற்குலக நாடக எழுத்துருக்களை தமிழ் அரங்கில் தந்தவர் சொன்னவிங்கம், தமிழகத்துப்பம்மல் சம்பந்தமுதலியாரைக் குருவாகக்

கொண்டு தனது தத்ரூப நடிப்பினாலும் அரங்க அமைப்பு முறைகளினாலும் நவீனமயப்பட்ட அரங்கான்றை ஸம்தீந்து தந்தார். அவரது பாசனையில் வளர்ந்து பின்னர் உலக நாடக அரங்கியல் மாற்றங்களோடும், தன்னை புடம் இட்டு ஸம்தீந்தமிழின் அரசியலை, வாழ்வை நாடகத்தின் பொருளாக்கி ஸம்தீந் தமிழ் நாடகப் போக்கையே புதிய நடையில் பயில விட்டவர். குழந்தைம. சண்முகல்விங்கம்

ஒரு கலைப்பட்டதாரியான சண்முகலிங்கம், யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியைப்பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். நீர் கொழும்பில் தனது ஜினமைப்பாய்த்தைக் கழித்தவர். நாடகத்துறையில் கொண்ட சட்டாடு காரணமாக அவரை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைகழகம் வருகைவிருவுரையாளராக நியமித்தது. அவரது நாடகப்பணியைப் பாராட்டி கிழக்கிலங்கை பல்கலைகழகம் 2001இல் கெளரவு இலக்கியகலாந்தி பட்டம் வழங்கி கெளரவித்தது.

திரு சண்முகலிங்கத்தின் நாடகப்பணிகள் ஐம்பதுகளில் தொடங்குகின்றது. 1951இல் திருநெல்வேலி இந்துவாலிப் சங்க நாடகமொன்றில் கிழவன் பாத்திரம் ஏற்று திரு க. செல்வர்ட்னை அவர்களுடன் இணைந்து நடித்தார். 1957ல் 'அருளம் நண்பன்' என்னும் நாடகத்தை எழுதித் தயாரித்தார். 1958ல் கலையரசு சொன்னவிங்கம் தயாரித்த P.S. இராமையாவின் தோரோட்டி மகனில் அருச்சனன் பாத்திரம் ஏற்று நடித்தவர். 1960ல் திருக்குறள் தந்த திருவள்ளுவரின் வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் 'வையத்துள் தெய்வம்' என்னும் எழுத்துரு இவரால் எழுதப்பட்டது. இது 1974ல் எஸ்.ரி.அரசு அவர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டு உலகத்துமிறாய்ச்சி மாநாட்டில் மேடையேற்றப்பட்டது. இடைக்காலத்தில் விதானை செல்வரத்தினத்துடன் இணைந்து 'சந்தி', 'தானியைக்கட்டு', 'அண்ணத்துக்கு அஹோகா' போன்ற சமூகவிழங்கன நாடகங்களில் பங்கு கொண்டார்.

ஒரு ஆசிரியராக பின்னர் ஒரு அதிபராக கடமையாற்றிய சண்முகலிங்கம், 1976ல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தால் நடத்தப்பட்ட நாடக டிப்பினோமாப்பயிற்சியில் பங்கு கொண்டார். இந்தபயிற்சி நெறியில் பெற்றுக் கொண்ட உலகநாடக அறிவும் சிங்கள நாடகங்களின் அனுபவமும் அவரை

நாடகத்துறையில் புதிய பயணத்தை மேற்கொள்ள உதவியது. அந்த அனுபவத்தினை தன் சமூகத்துடன் பகிற்ந்து கொள்ள என்னி நாடகக்கலைஞர், தாசீசியல் உடன் இணைந்து நாடகஅரங்கக் கல்லூரி என்னும் அமைப்பை நிறுவினார். அதன் முதல் படைப்பாக 'ஸஷவிளையாடுபாபா'. என்னும் சிறுவர் நாடகத்தினை எழுதி அரங்கேற்றினார். நாடகம் ஒரு அரங்கக்கலை என்னும் அடிப்படையில் செயற்படுத்தி சிறுவர்களுக்காக பெரியோர், நடித்த நாடகமாக அமைந்தது. அது நெறியாள்கை செய்தவர் பிரபல நாடக கலைஞர் அ. தாசீசியல்.

தாசீசியல் உடன் இணைந்து நாடக அரங்கக் கல்லூரியினாடாக நாடக ஆர்வலர்களுக்கு களப்பயிற்சியினை நடாத்தினார். யாழ்ப்பாணம் சென்ஜோன்ஸ் பொஸ்கோ பாடசாலை, சன்டுக்குளி மகளீரி கல்லூரி போன்ற பாடசாலைகளில் இவரது நாடகமுயற்சிகள் இடம் பெற்றன. 1980களில் எழுதித்தயாரித்த நேர் நாடகம் 'உறவுகள்' இதனைத் தொடர்ந்து நாளைமறுதினம், மாதொருபாகம், புழுவாய் மரமாகி, துபுமாய் நடப்புமானர், திக்குவிஜயம், நரகத்தில் இடர்ப்படோம், 'சத்தியசோதனை', 'தியாகத்திருமணம்', போன்ற பாடசாலை நாடகங்களை எழுதித் தயாரித்தார் இந்தப்பாடசாலை நாடகங்களுடாகவே சண்முகலிங்கத்தின் நாடக முறைமை உருப்பெற்றது என போசிரியர் சிவத்துமியி கூறுவார்.

1985ல் யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக கலாச்சார குழுவுக்காக 'மண்கமந்தமேனியர்' என்னும் நாடகத்தினாடாக ஸம்தீந்தமிழின் போராட்டம் பற்றி பேசினார் சண்முகலிங்கம், இதனுடைய அடுத்தகட்டமாக 'மண்கமந்த மேனியர் II' எழுதித் தயாரிக்கப்பட்டது. போராட்டத்தின் தாக்கத்தால் மக்கள் மனங்களில் ஏற்பட்ட வடுக்களுக்கு தனது 'அன்னை இட்ட தீ' (1991) நாடகம் ஊடாக ஆறுதல் செய்தார். தொடர்ந்து பிள்ளைகள் எல்லாம் பிறதேசம் சென்றுவிட தனியே நின்று அவலப்படும் யாழ்ப்பாண முதியவர்களை சித்தரிக்கும் நாடகமாக அமைந்தது, 'எந்தையும் தாயும்', முதுமையில் பெரியோர்களை பேணுதல் பற்றி அவரது நீ செய்த நாடகமே பேசுகிறது. இடையில் போரினால் இடம்பெயர்ந்து அகதி முகாம்களில் வாழும் மக்களின் அவலங்களை யார்க்கெடுத்துறைப்பேன் என்ற நாடகம்மூலம் விம்மினார்.

1987, 1989 காலப்பகுதியில் இந்திய அமைதிகாக்கும்படை காலத்தில் போசிரியனால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணின் நிலையையும் அது குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் ஏற்படுத்திய விளைவுகளையும் அவரது 'வேள்வித்தீ' நாடகம் சித்தரிக்கிறது. தாகுவின் 'துறவி' கிரேக்க 'இடிபெஸ் மன்னன்', நேர்வே ஒரு பாலை வீடு என்பனவுந்றை மொழிபெயர்த்து மேடையேற்றினார். நாறுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை சமூகவிடுதலை சார்ந்தும் அரசியல் விடுதலை சார்ந்தும், பண்பாட்டு விடுதலை சார்ந்தும் எழுதிய சண்முகலிங்கம், ஒரு நாடக கலைஞராக்கட்டும் அல்லமல், நாடக அறிஞராகவும், ஆய்வாளராகவும் தயாரிப்பாளனாகவும், களப்பயிற்சி நடத்துநராகவும், எல்லாவற்றிக்கும் மேலாக மனிதப்பண்பு நிறைந்தவராகவும், காணப்படுகின்றார். அவருக்கு நாடகத்துறையில் கெளரவு இலக்கியகலாந்திப்பட்டம், வழங்கப்பட்டமை பொருத்தமானதும், பாராட்டுக்குரியதுமாகும்.

**வவுனியா கலை இசைக்கிளி நண்பர்கள்
வட்டம் நடத்துவும்
ஜக்துரண்கு தீரையு நீகழ்வு**

பிரதமன்னுந்தனர்
திருமதி. மேரி ஆன் இமெல்டா குமரன்
(பதில் அரசுத்திபூரும், பிரதேசச்செயலாளரும், வவுனியா)

- * திரு நா.சேனாத்ராஜா
(தலைவர், சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம், வவுனியா)
 - * திரு.சி.ஏ.இராமஸ்வாமி
(தலைவர், இந்துமாமன்றம், வவுனியா)
 - * திருநாக.சண்முகநாதபிள்ளை
(முன்னாள் அதிபர், யாழ் மத்தீயகல்லூரி)
- இடம் : வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க கலாசார மண்டபம்

காலம் : 26.04.2002 வெள்ளிக்கிழமை

மாலை 3.00மணி

துவக்குமை : துமிழ்மணி அகாங்கன்.

***இசைநீதிமற்சிகள்**

இசைமைந்தன் பத்மநாதன் சீவமைந்தனின்
100ஆவ் மேடை அமர்வு

திருமதி.நந்தனி உதயகுமாரன் Dip.in Music

சௌல்வி.வாககி கிராமலிங்கம்

*வீருது வழங்கும் வைபவம்

வீருது பெறுவோர்

முல்லைமணி வே.சப்பரிமணியம்
கலைஞர்.எஸ்.ரி.அரசு

*மாருதம் சஞ்சிகை வெளிபீடு

வவுனியா நாட்டியப்பள்ளி மாணவர்கள் வழங்கும்
வவுனியா நிருத்ய நிகேதன மாணவிகள் வழங்கும்

***நடன நிகழ்ச்சிகள்**

வவுனியா கலைக்கூக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின்
5 ஆண்டு நிறைவை ஒட்டி வெளியிடப்படும்
மாருதம் தீழி நீர்ட நாட்கள் சிறப்புற விளங்க
வாழ்த்துக்கேறாம்

N.S.RATNAM & BROS

Dealers in all kinds of electronic items and spares

No:6, 1st Cross Street, Vavuniya.

Tel/Fax:024-21237

368

வெளியாக்கலைக்கீல் நன்பர்கள் வர்த்ததீன்
புது ஆண்கு நீலமூலவர்த்த வெளியீப்பகும்
மாருதும் இதழ் நீண்ட நூர்கள் சீறப்புற
வீரக்கவாழ்த்துக்கீறோம்

சன் 27 கடைவீதி வவுனியா
இரசாயனமிடாய்கள் க்ருமிநாசனகிள்
வற்பனனயாளர்

சீவம்ஸ் லொட்ஜ்
49, தந்துஸ்வாமி கோவில் வீதி
வவுனியா.

உதயன்ஸ் லொட்ஜ்
74, கடைவீதி
வவுனியா

ரங்கநாதன் ஜிவலர்ஸ்
74^A, கடைவீதி
வவுனியா.